

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 144 (4394) П'ЯТНИЦЯ, 1 СЕРПНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Верховна Рада ухвалила зміни до закону про держбюджет.

На подолання наслідків повені виділено більше 5 млрд. гривень

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 31 липня

Верховна Рада України на позачерговій сесії затвердила указ Президента України про оголошення окремих територій Вінницької, Івано-Франківської, Закарпатської, Львівської, Тернопільської та Чернівецької областей зонами надзвичайної екологічної ситуації. За таке рішення проголосували 439 депутатів з усіх без винятку фракцій.

Позачергова сесія відбулася в майже екстремальних умовах — сесійна зала в сітках і риштуваннях, ложа преси та кулуари на третьому поверсі взагалі зачинено на ремонт, а журналістам довелося стежити за подіями з екранів моніторів.

СТОР. 2

Вода дісталася півдня

У центральній частині Тирасполя вчора почалося підтоплення будинків, розташованих у безпосередній близькості до Дністра. В Бендерах через розмиття захисної дамби загроза затоплення нависла над міськими очисними спорудами. Підняття ріки до загрозливого рівня зафіксоване по всьому Придністров'ю, за винятком Каменського району, де з вівторка вода йде на спад. За даними республіканського штабу Цивільного захисту протягом усього дня Дубоссарська ГЕС, у залежності від наповнення водойми, змушена була то збільшувати з 2800 кубометрів на секунду до 2850, то навпаки скорочувати до 2750 кубометрів скидання води. Учора очікували підтоплення будинків і на Одещині. А синоптики прогнозують, що рівні води на карпатських річках надалі знижуватимуться.

Водночас Міністерство закордонних справ України звернулося до міжнародних організацій та урядів іноземних країн з проханням допомогти регіонам, потерпілим від паводка. На момент верстки номера на це прохання відгукнулися ООН, Євросоюз, уряди Росії, Угорщини, Італії, Польщі та Литви.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 5-Й СТОР.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА: СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД

Життя в «базарному раю»

Якщо навіть у самих хмельничан запитаєте, в якій частині країни вони живуть, то отримаєте зовсім різні відповіді. Бо для західних областей Хмельниччина вже за збручанським кордоном. А варто хмельничанину потрапити до східних рубежів держави, його обов'язково назвуть західняком. Свого часу в місцевій пресі пройшла дискусія на тему: хто ми? Навіть на синоптичних картах, що транслюються різними телеканалами, область приєднують то до західної, то до центральної України.

СТОР. 6—7

Фото Ірини КОЗАК.

На знімку: жебраків нерідко можна зустріти біля найбагатших закладів. Бідність і розкіш вчаться жити разом на одних і тих самих вулицях.

ПОДІЇ

Прем'єр підтримує аверсне використання нафтопроводу, але без «дивних схем»

Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко підтримує ініціативи про аверсне використання нафтопроводу Одеса—Броди, але виступає проти залучення до цього проекту офшорних компаній. Вона уточнила, що тільки-но закінчаться переговори між учасниками проекту, уряд, безперечно, підтримає пропозиції сторін, якщо в організації роботи нафтопроводу Одеса—Броди в аверсному напрямі братимуть участь постачальники нафти безпосередньо тих країни, які мають підтверджені запаси нафти і можуть її постачати. Але наголосила, що уряд у жодному разі не може підтримувати «ніяких дивних схем» з функціонування нафтопроводу Одеса—Броди, **повідомляє УНІАН**. «Ми ніколи не підтримаємо співпрацю і практично тіньову приватизацію нафтопроводу Одеса—Броди через офшорні компанії, які позбавляють Україну права впливати на цей проект, а Європу — мати нормальний проект і коридор для диверсифікації постачання нафти», — пояснила Ю. Тимошенко.

Конгрес США за розширення НАТО

Палата представників конгресу США затвердила резолюцію, в якій висловлено підтримку подальшому розширенню НАТО. В документі також сказано, що «жодна держава за межами НАТО не має права голосу в рішенні про те, хто може бути членом альянсу. «Будь-яке рішення щодо членства в НАТО ухвалюватимуть члени НАТО шляхом консенсусу, і жодна держава за межами НАТО не має права голосу чи вето щодо таких рішень», — зазначається в резолюції. У документі заявлено також, що на квітневому саміті альянс погодився з тим, що Україна і Грузія зробили цінний внесок в операції НАТО та висловив «чітку підтримку приєднанню України і Грузії до Плану дій щодо членства в НАТО як наступний етап для повного членства», **повідомляє «Українська правда»**.

Вивертайте кишені!

Від сьогодні мешканці Рівного, селища Квасилів, сіл Білокриницької, Олександрійської, Городищенської сільрад Рівненського району платитимуть за водопостачання і водовідведення за новими тарифами. Їх затвердила сесія обласної ради. Якщо досі вода і водовідведення обходились людям, відповідно, по 1,38 та 1,09 гривні за кубометр, то за новими тарифами вони платитимуть 1,90 грн. за воду та 1,54 — за водовідведення. Майже на 25 відсотків зросли тарифи і для бюджетних організацій та інших користувачів.

Для таких непопулярних дій, каже керівник «Рівнеоблводоканалу» Володимира Хомка, були підстави. Адже за останні два роки, відколи не змінювались тарифи, майже на 70 відсотків подорожчала електроенергія. А ВАТ «Рівнеазот», через очисні споруди якого проходять стоки міста, шість разів підвищувало вартість цієї послуги, **повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

КОРОТКО

❒ Франція, яка нині головує в ЄС, надіслала на адресу Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко листа про співчуття з приводу повені.

❒ На українсько-молдовському кордоні контрабандисти намагалися вивозити вилучені прикордонниками 20 тонн контрабандного м'яса.

❒ Правозахисники закликають Іран припинити дискримінацію курдів.

(За повідомленнями Укрінформу).

ВРОЖАЙ-2008

Жнива за екватором

Аграрії Черкащини намолотили один мільйон тонн зерна. Середня урожайність по області — 40 центнерів з гектара. Більшість сільгосппідприємств одночасно зі жнивною кампанією ведуть розрахунок з пайовиками. Власники часток землі отримують по півтонни-тонні збіжжя.

Жнива вже перетнули свій екватор. Скошені ранні зернові та зернобобові культури на площі 260 тисяч гектарів.

Верховна Рада ухвалила зміни до закону про держбюджет...

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Проте електронна система голосування «Рада» працювала в звичному режимі, а парламентську трибуну вже реконструйовано. Зареєструвався 441 депутат. На порядку денному два питання — проект закону про затвердження указу Президента про оголошення постраждалих від повені територій зонами надзвичайної екологічної ситуації та ухвалення закону про зміни до держбюджету-2008 та інших законодавчих актів для виділення додаткових коштів постраждалим територіям.

Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк на початку засідання наголосив, що в Україні відбулася катастрофа, внаслідок якої є людські жертви і завдано істотних руйнувань. Депутати хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих під час повені. Незважаючи на те, що ситуація є неординарною, глава парламенту звернувся до колег з проханням із розумінням поставитися до стану сесійної зали і розгляду запланованих питань, запропонувавши їх обговорити та ухвалити за скороченою процедурою. Цю пропозицію підтримали 397 депутатів.

Міністр з питань надзвичайних ситуацій Володимир Шандра, доповідаючи указ Президента, наголосив: біда, яка прийшла у шість регіонів України, повинна об'єднати всіх, незалежно від ідеологічних поглядів. Адже таких паводків не було за останні 200 років. Міністр також наголосив, що і після оголошення постраждалих територій зонами надзвичайної екологічної ситуації на них діятимуть Конституція і закони України без будь-яких обмежень.

Під час виступів від фракцій лідер фракції «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко відзначив роботу Міністерства надзвичайних ситуацій, яке, незважаючи на нестачу коштів і техніки, працює над ліквідацією наслідків стихії. Політик сказав, що Україна повинна винести уроки з цього лиха — затвердити протипаводкові заходи, налагодити систему взаємодії всіх органів влади у надзвичайних ситуаціях.

Лідер блоку Володимир Литвин застеріг від того, щоб позачергова сесія парламенту не перетворилася на демонстрацію, хто більше любить народ. За його словами, повинна бути серйозна розмова не про наслідки, а про причини трагедії. І треба не приймати нові програми, а принаймні виконувати ті, які вже є, але не фінансуються. В. Литвин закликав ухвалити узгоджений законопроект бюджетних змін і передати кошти безпосередньо на місця, а не розподіляти з Києва, а також створити парламентську комісію для контролю використання коштів на ліквідацію наслідків стихії, щоб ці гроші не використали на вибори.

Лідер фракції Компартії Петро Симоненко заявив, що комуністи проголосують за підтримання президентського указу для виділення коштів постраждалим територіям. Однак запропонував розглянути питання про висловлення недовіри міністру з питань надзвичайних ситуацій через неналежну роботу з попередження та подолання наслідків стихії.

Виступаючи від Партії регіонів, Олександр Лавринович закликав депутатів продемонструвати, наскільки вони можуть бути єдині задля порятунку людей, адже у сесійній залі їх зібрала біда. Парламентарій запевнив, що регіони підтримають указ Президента і пропонують ще низку кроків для подолання наслідків стихії.

Микола Томенко (БЮТ) закликав, щоб у сесійній залі не було ані політизації, ані партизації лиха, яке сталося. І щоб депутати пішли з парламенту лише після того, як буде ухвалено закон про зміни до держбюджету. Депутат також запропонував перерахувати тижневий заробіток народних обранців на ліквідацію наслідків стихійного лиха.

Глава парламенту Арсеній Яценюк, підсумовуючи дискусію, заявив: «Здається, що в парламенті є чітка консолідована позиція, а не політиканство». Голова Верховної Ради запропонував протокольний додаток до закону про затвердження указу Президента: щоб Верховна Рада раз на квартал заслуховувала інформацію уряду про подолання наслідків катастрофи. Зрештою, за затвердження президентського указу проголосували 439 депутатів.

Під час розгляду змін до закону про держбюджет України на 2008 рік на розгляд парламенту було винесено три законопроекти: президентський, урядовий, а також в авторстві депутата-регіонала Олександра Пеклушенка. Основні відмінності законопроектів полягали не лише у сумі коштів, які передбачалося виділити на подолання наслідків стихії (Президент пропонував 4,09 млрд. грн., уряд — близько 3 млрд. грн.), а й у тому, де взяти гроші. Президент пропонував із додаткових 30 мільярдів гривень, про які вже відрапортував уряд, а Прем'єр-міністр — за рахунок збільшення акцизних зборів на алкоголь і тютюн. О. Пеклушенко наполягав, щоб кошти не розподілялися з Києва, а одразу спрямовувалися в регіони. 440 парламентаріїв проголосували за підтримку в першому читанні президентського законопроекту про внесення змін до держбюджету. У роботі парламенту було оголошено перерву для проведення засідання бюджетного комітету та врахування позицій фракцій.

***

Після доопрацювання Бюджетним комітетом законопроект зазнав суттєвих змін: для ліквідації наслідків стихійного лиха було запропоновано виділити 5,8 мільярда гривень. Зокрема, збільшити до 2 млрд. грн. субвенції регіонам, до 1,6 млрд. — розмір резервного фонду, 1,4 млрд. направити до аграрного фонду на здешевлення кредитів. Спірними залишалися питання щодо розпорядників бюджетних коштів — Мінекономіки чи органи місцевої влади, а також надання державних гарантій під кредити сільгоспвиробникам. Уряд вважав, що розпорядником має бути Мінекономіки, але за цю пропозицію проголосувало лише 199 депутатів, отож кошти спрямовуватимуться безпосередньо в регіони. Не знайшла підтримки і пропозиція щодо державних гарантій. А за проект змін до державного кошторису в цілому депутати проголосували майже одностайно — 441 «за». Прийнято також закон про збільшення акцизного збору на тютюнові вироби (381 «за») — це буде ще одним джерелом для наповнення державної скарбниці.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про затвердження Указу Президента України «Про оголошення окремих територій Вінницької, Івано-Франківської, Закарпатської, Львівської, Тернопільської та Чернівецької областей зонами надзвичайної екологічної ситуації»

Відповідно до пункту 31 частини першої статті 85 Конституції України та статті 6 Закону України «Про зону надзвичайної екологічної ситуації» Верховна Рада України **постановляє**:

1. Затвердити Указ Президента України від 28 липня 2008 року № 682 «Про оголошення окремих територій Вінницької, Івано-Франківської, Закарпатської, Львівської, Тернопільської та Чернівецької областей зонами надзвичайної екологічної ситуації».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Віктор ЮЩЕНКО.

м. Київ,
31 липня 2008 року.
№ 338-VI.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Парламент зумів об'єднатися

Олександр КУЗЬМУК (Партія регіонів):

«Нинішній день у парламенті нагадав мені слова поета: «Хто ми на батьківській землі, такі однакові і різні, згуртовані в години грізні, роз'єднані у мирні дні?». Останнє — саме те, що треба змінювати. Для Партії регіонів головне не те, хто автор законопроекту про виділення коштів на ліквідацію наслідків паводків, а щоб був узгоджений законопроект, спільна думка і уряду, і Президента, і опозиції. Для нас істотно — джерела, звідки брати кошти, як їх заробити. Друге — чіткий адресний розподіл, третє — контроль».

Анатолій СЕМИНОГА (БЮТ):

«Уряд запропонував спочатку акумулювати кошти в резервному фонді, а коли буде визначено калькуляцію, їх перерозподілять по кожному населеному пункту для ведення відновлювальних робіт. «НУ—НС» і Партія регіонів чомусь активно пропагують, щоб уже сьогодні перерозподіляти кошти по населених пунктах, ще не знаючи реальних збитків і необхідних сум. В який спосіб тоді розподіляти? Який голова ОДА чи яка область більше подобається тому чи іншому депутатові? Треба знайти серйозний компроміс».

Руслан КНЯЗЕВИЧ («НУ—НС»):

«Враховуючи нинішню ситуацію в Західній Україні, кожен день втрачати було б гріхом. Це і стало причиною того, що бачимо майже нездійсненне — сесійна зала майже заповнена. Це свідчить: люди справді щиро хочуть прийти на допомогу постраждалим. Різниця лише в одному — хтось хоче виділити більше, хтось — менше, але це через те, що фактичних розрахунків зараз нема, є лише попередні. А точно розрахувати кошти можна буде лише тоді, коли будуть дані по кожному господарству, по кожному подвір'ю, що сталося насправді. А зараз ідеться лише про аванс».

Олександр ТКАЧЕНКО (КПУ):

«Так історично склалося, що біда об'єднує людей і заставляє забути про образи і кривди. Але ця біда повинна об'єднувати не лише парламентаріїв, а змусити в першу чергу Президента, Голову Верховної Ради та уряду сісти за стіл і виробити стратегію. Не обов'язково було і скликати Верховну Раду — бо самі втрьох не можуть дати ради. У таких ситуаціях має бути рішення просте — парламент повинен дати надзвичайні повноваження Кабінету Міністрів, у ці повноваження не втручатися, але періодично заслуховувати хід виконання».

Катерина ВАЩУК (Блок Литвина):

«Парламент зумів об'єднатися перед людською бідою, а президентська і прем'єрська команди — ніяк. Хоча у парламенті різні політичні сили, а це люди однієї команди. І здавалося б, саме їм у тяжку хвилину потрібно було продемонструвати чітку єдину позицію. Якби це було — скоріше об'єднався б і парламент. Усі проблеми від того, що не знаходять спільної мови найвищі посадовці».

Хто ми на батьківській землі, такі однакові і різні, згуртовані в години грізні, роз'єднані у мирні дні?

З днем народження, товаришу Симоненку!

Сьогодні, 1 серпня — день народження Петра Симоненка, видатного політичного й державного діяча сучасності, першого секретаря Центрального Комітету Компартії України, голови парламентської фракції комуністів, народного депутата Верховної Ради п'яти скликань, постійного автора нашої газети.

Син своєї епохи, вихований на революційних, бойових і трудових традиціях робітничого класу, Петро Миколайович навіть у важкі моменти непогожого лихоліття не зламався, залишився вірним священним ідеям правди, добра й справедливості.

Нагадаю тільки деякі факти й події його біографії. Народився він у місті Донецьку, у робочій родині, українець. З відзнакою закінчив Донецький політехнічний інститут (спеціальність — гірський інженер-електромеханік) і Київський інститут політології та соціального управління (політолог).

Чотири роки працював на виробництві — конструктором проектного інституту «Донгіпровуглемаш», заступником генерального директора Донецького виробничого об'єднання «Укрвуглемаш».

Важливе місце в його житті посідає комсомольська й партійна робота — він був другим секретарем Донецького міськкому, секретарем Донецького обкому, секретарем ЦК комсомолу України; секретарем Маріупольського міськкому, другим секретарем Донецької обласної партійної організації — найбільшої в країні. Від часу відтворення Компартії України в червні 1993 року — Перший секретар її Центрального Комітету.

У новітній історії українського парламентаризму Петро Симоненко плідно працює над створенням законодавчої бази, активно відстоює конституційні права й свободи своїх виборців — соціально незаможних, ветеранів війни і праці, інвалідів, жінок, молоді та дітей, віруючих.

Він один з ініціаторів і авторів реформування політичної системи й встановлення в Україні парламентсько-президентської республіки, поліпшення форм управління державою й регіонами, вніс низку законопроектів, спрямованих на розвиток і зміцнення суверенітету, незалежності й демократії української держави, у тому числі нову редакцію Конституції України, інші політичні й соціально-економічні питання.

Багато уваги приділяє міжнародним і міжпарламентським зв'язкам як член Постійної делегації Верховної Ради в Парламентській Асамблеї Ради Європи, голова

Постійної делегації Верховної Ради в Міжпарламентській Асамблеї держав—учасниць Співдружності незалежних держав.

Петро Симоненко автор книжок, брошур, великої кількості статей та інтерв'ю у вітчизняних і закордонних засобах масової інформації. Лише 2005—2008 років вийшли його книжки «Национальная идея Украины», «Государство, народ, коммунисты и религия», «Власть и оппозиция», «Великий обман украинского народа», «Бедные и богатые», «Труд и капитал», «Народний суверенітет України», «Новая экономическая политика Компартии Украины».

Як бачимо з назв, у цих книжках порушено найактуальніші теми, які хвилюють суспільство. Своїм глибоким і переконливим змістом, з позицій здорового глузду, Петро Симоненко аналізує й узагальнює наявні проблеми, їхні тенденції й можливі перспективи, робить відповідні висновки й пропозиції.

Щодня життя Петра Миколайовича — це невтомна праця, самовіддане служіння партії, народу, Батьківщині. Увагою до проблем простої людини лідер комуністів показує високу громадянську відповідальність за довіру людей і доручену справу. Саме за це його так люблять і поважають трудящі нашої країни, до його думки прислухаються політичні опоненти. А бойові соратники Симоненка пишаються тим, що їм пощастило жити й працювати з цією чудовою і заслуженою людиною, мудрим і авторитетним вождем партії.

Петро Симоненко має державні, партійні й церковні нагороди. Але головним для нього є висока довіра людей.

Сьогодні Петра Миколайовича щиро вітають колеги, друзі й товариші з усіх кінців країни, близького і далекого зарубіжжя, бажають йому нових успіхів у партійній, депутатській і громадській роботі, невичерпної енергії в боротьбі за процвітання України, бажають йому і його родині міцного здоров'я й благополуччя, довгих років щасливого життя.

Біографія Петра Миколайовича продовжується.

З днем народження Вас, дорогий товаришу Симоненку!

Іван ГАВРИЛИШИН,
член Національної спілки журналістів України.

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Переформатування в очікуванні нових виборів

На Рівненщині, на відміну від столиці, політичне життя протікає без збурень. Головні гравці на регіональному політичному полі (а це БЮТ, «Наша Україна», УНП, Партія регіонів, СПУ, Народна партія, які мають своїх представників в облраді та у виконавчій владі) обмежуються хіба що певними одиничними заходами, аби нагадати виборцям про себе.

Щоправда, останнім часом дещо активізувалися «народники», які теж представлені на керівних посадах в обласній виконавчій владі. Адже нинішній голова ОДА, представник «Нашої України» Віктор Матчук зробив ставку не так на політичну приналежність своєї команди, як на професіоналізм. А ось керівний склад облради, за малим винятком, можна назвати «бютівським».

Розмірений ритм політичного життя в регіоні дещо збурили установчі збори нової політичної сили «Єдиний центр». І не стільки її появою, скільки коментарями стосовно того, що до її обласного керівного складу увійшли, а точніше, перейшли, з інших політичних сил. Так, головою Рівненської обласної організації «ЄЦ» став депутат облради від БЮТ, бізнесмен Валерій Богуцький, членом ради цієї нової партії — депутат облради від «Нашої України», один із власників низки місцевих ЗМІ і телеканалу Віктор Данилов.

Ось як прокоментував перехід до «Єдиного центру» Валерія Богуцького керівник фракції БЮТ у Рівненській обласній раді Микола Кучерук: «Валерій Богуцький, який потрапив до облради від нашої політичної сили, має визначитися із депутатством».

— Так, я написав заяву про вступ до «Єдиного центру», — підтвердив Віктор Данилов, який одночасно є заступником керівника фракції «Наша Україна» у Рівненській обласній раді. — Але розмови про те, щоб через це я склав депутатський мандат, зі мною не було.

Що ж, чи правильну «кадрову» ставку зробив «Єдиний центр», покаже час і майбутні вибори міського голови Рівного, де люди оцінять претендентів від політичних сил на цю посаду шляхом свого голосування. І хоча перспектива таких виборів поки що в тумані (Верховна Рада все ще не прийняла рішення про позачергові вибори міського голови Рівного), перегони обіцяють бути цікавими й «гарячими». Адже уже зараз вимальовується список претендентів на цю посаду. Однак такої харизматичної фігури, яким був покійний міський голова Рівного Віктор Чайка, котрий керував містом протягом 18 років, поки що немає.

Рівне живе без міського голови з лютого, йому конче потрібен господар. Адже серед першочергових проблем мешканці обласного центру називають вивезення сміття, поліпшення роботи ЖКГ, зменшення кількості гральних автоматів тощо. Тобто роботи у нового міського голови буде чимало. Але навіть якщо Верховна Рада у вересні прийме рішення про вибори, вони відбудуться лише наприкінці року.

Голова Рівненської ОДА Віктор Матчук в ефірі одного з місцевих телеканалів назвав прізвище кандидата на посаду міського голови Рівного від «Нашої України», якого він підтримуватиме. Але чи не стане це «ведмежою» послугою для кандидата, оскільки люди не завжди дослухаються до влади?

Активно готується до виборів й УНП, голова обласної організації якої Василь Червоній був незмінним конкурентом Віктора Чайки на виборах міського голови. Рівненські обласні організації УНП та ВО «Свобода» у січні цього року підписали спільну декларацію про створення блоку «УНП-Свобода» до наступних виборів до місцевих рад, а отже, й міського голови. Керівники обласних організацій мотивували такий крок ідеологічною спорідненістю та подібністю програмних засад обох партій. Тож на наступних виборах міського голови Рівного можна очікувати висунення єдиного кандидата.

Але оскільки депутат не написав заяву про складення депутатських повноважень, рада блоку БЮТ і міжпартійний з'їзд виключили В. Богуцького зі складу депутатів Рівненської облради. Тим часом територіальна виборча комісія, яка мала б розглянути питання про складання депутатських повноважень В. Богуцьким і визнання повноважень наступного у списку депутата від БЮТ, двічі не мала кворуму на своїх засіданнях, оскільки інші політичні сили, які делегували у виборчу комісію своїх представників, заборонили їм з'являтися на засідання. Тому фракція БЮТ в облраді запропонувала перенести пленарне засідання сесії облради, доки не буде вирішено питання з депутатом-перебіжчиком.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

КАЛЕНДАР

Партизанський генерал

1 серпня минає 100 років від дня народження **Олександра САБУРОВА**, радянського партизанського командира, Героя Радянського Союзу (1942), генерал-майора військ НКВС (з 1943).

Він народився в с. Ярушках Іжевського повіту В'ятської губернії (тепер Удмуртія, Російська Федерація). У 1933—36 був головою колгоспу в с. Половецькому Бердичівського району Житомирської області УРСР. З 1936-го — політпрацівник у Червоній Армії. У 1936—38 служив в органах НКВС, напередодні війни — політкерівник управління пожежної охорони НКВС у Києві.

Будучи командиром окремого батальйону військ НКВС, який на початку Великої Вітчизняної війни потрапив в оточення, Сабуров у жовтні 1941 р. організував у Брянському лісі партизанський загін з 12 чоловік. А в березні 1942 р. вже командував групою з восьми партизанських загонів чисельністю 1,5 тис. чоловік.

Вже в травні—жовтні 1942 р. активна бойова та диверсійна діяльність загонів здійснювалась на території Росії (Орловщина), України та Білорусії — в Сумській, Чернігівській, Житомирській, Кам'янець-Подільській, Київській, Рівненській, Поліській та Пінській областях. Партизанське з'єднання Сабурова станом на 1 квітня 1943 р. включало в себе понад 3000 бійців. У складі Житомирського з'єднання сформовано також польський та чехословацький партизанські загони.

Сабуров разом з Ковпаком у 1942 р. взяли участь у нараді командирів і комісарів найбільших радянських партизанських формувань у тилу німців, на базі Житомирського партизанського з'єднання.

Житомирське з'єднання під командуванням Сабурова розгромило 2 штаби та 61 гарнізон противника, 29 комендатур, 10 залізничних станцій, 68 районних і сільських управ. Було знищено 8 літаків, 92 танки, 16 бронемашин, 62 гармати, пущено під укіс 377 ешелонів. Особливо блискучою була операція 17 листопада 1943 р. — визволення Овруча Житомирської області. У цьому місті було зосереджено до 8 тисяч гітлерівців. За 20 годин бою партизани знищили 870 гітлерівців, 26 поліцаїв, спалили до 100 автомашин і утримували місто до приходу Червоної Армії.

Влітку 1944-го Сабуров очолив управління НКВС Дрогобицької області. Він був безпосереднім організатором воєнних операцій проти УПА і підпілля ОУН на західноукраїнських землях. Особисто брав участь у репресіях проти сімей учасників Руху Опору. У 50-х роках — на керівній роботі в органах внутрішніх справ УРСР і СРСР. Депутат Верховної Ради СРСР. Помер у Москві 15 квітня 1974 року.

За матеріалами, наданими Комісією у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. при Верховній Раді України.

Було знищено 8 літаків, 92 танки, 16 бронемашин, 62 гармати, пущено під укіс 377 ешелонів

Фермери Херсонщини звернулися до президента Асоціації фермерів України з проханням організувати всеукраїнський страйк через низькі закупівельні ціни на зерно *(Укрінформ)*

Компанія DataArt (США) спільно з вузами Харкова організувала лабораторії для залучення студентів і аспірантів до проектів у сфері інформаційних технологій *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Убивця закопав хлопчика у кар'єрі

Три тижні у селі Дзвиняча, що у Заліщицькому районі, шукали восьмимісячного хлопчика. Дитина безслідно зникла уночі, коли вдома нікого не було. Правоохоронці навіть підозрювали матір Назарчика, котра виховувала дитину сама і вела не зовсім праведний спосіб життя. Свого часу 18-річну Наталю ледь не позбавили материнських прав, але вона обіцяла належно доглядати за сином. До числа підозрюваних потрапив її 37-річний залицяльник, який жив неподалік. Не заставши її вдома, він усю злість вимістив на безневинній дитині. Вбив хлопчика, а його тільце у поліетиленовому пакеті виніс у старий кар'єр, де й закопав у заростях акації. Це місце підозрюваний показав сам. Стосовно нього порушено кримінальну справу за статтею 115, частина друга ККУ («вбивство»).

Вл. інф.

ЧЕРНІГІВЩИНА

Трактор роздавив тракториста

До оперативно-диспетчерської служби Головного управління МНС надійшло повідомлення: біля одного з будівельних майданчиків перекинувся трактор, внаслідок чого загинув тракторист і його тіло не можна витягти з роздавленої кабіни.

Приїхавши, рятувальники встановили, що трактор Т-130 відпрацював на будівельному майданчику і потім, для подальшого транспортування, мав заїхати на платформу автотягача. Проте на платформі для заїзду не було спеціальних мостиків. Тоді під гусениці трактора підклали диски з автомобільних коліс. Коли 18-тонний трактор став вибиратися на платформу, під його вагою диски продавились у землю. Машина набрала вертикального положення й разом із 49-річним трактористом перекинулася на кабіну. Чоловікові одразу зламало грудну клітку і він миттю загинув. Поставити трактор на гусениці вдалося лише за допомогою двох потужних автокранів та вантажного автомобіля «КрАЗ». Ведеться слідство.

Анатолій ШАПОВАЛ, начальник Головного управління МНС України в Чернігівській області, полковник служби цивільного захисту.

КІРОВОГРАДЩИНА

Друге життя дівчинка отримала від міліціонерів

Велике горе мало не сталося у водоймі поблизу Бобринця 8-річна Настя бавилася неподалік од берега разом з іншими дітьми, а потім раптово зникла. Відпочивальники гуртом знайшли дівчинку у воді й винесли на берег. Проте вона не подавала жодних ознак життя. На щастя, неподалік проїжджали місцеві правоохоронці: оперуповноважений сектора карного розшуку лейтенант міліції Євген Луценко і помічник дільничного інспектора старшина міліції Олександр Завтур. Міліціонери надали непритомній дитині першу медичну допомогу. Настя почала дихати і приходити до тями. Разом з матір'ю її відвезли до районної лікарні. За словами завідувачки терапевтичним відділенням Лариси Кривенької, дитина залишилася живою лише завдяки вмілим діям її рятівників. Наразі медики оцінюють стан дівчинки як добрий.

Петро МЕЛЬНИК.

Повернення Бушівських стегенець

СОЦОПИТУВАННЯ

З понеділка дешева курятина має заповнити столичні магазини. За прогнозами, вартість стегенець Буша не перевищуватиме 13,5 гривень. Голова Держкомрезерву Михайло Поживанов запевняє, незважаючи на досить низьку ціну, м'ясо є якісним і перевіреним. На підтвердження чого, мовляв, існують усі потрібні сертифікати. Держкомрезерв не заперечує, що американську курятину вирощено за технологіями прискореного росту, які, буцімто, є безпечними і визнані абсолютно нормальними у всьому світі. Щоб не бути голослівним, пан Поживанов випробував стегенця Буша на собі і під прицілом фотокамер поласував смаженою американською курятиною.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Голос України» поцікавився в українців, як вони ставляться до дешевих стегенець Буша. Думки, як і очікувалося, розділилися. Для одних дешева курятина — порятунок сімейного бюджету, для інших — план знищення нації.

Олександр Шерстюк, співробітник одного з банків, купувати американські стегенця навряд чи буде. Але переконаний, що своїх споживачів дешева курятина все ж знайде:

— Просто, добре, коли є можливість обирати краще. Утім, багато людей усі наші уряди довели до такого відчаю і напівголоду, що вони будуть раді аби чому. Я знаю людей, які м'ясо бачать по великих святах. І тринадцятигривнева курятина для них — майже рятівний круг.

Дуже тішиться з можливості поласувати недорогим м'ясом пенсіонерка **Неля Максимівна.** Хоча, зізнається жінка, ще не бачила на поличках таких цін або просто не звертала уваги. Як тільки побачить — одразу купить.

Прожити без американської курятини спробує **Людмила Одійчук:**

— У мене — маленька донечка, тож я взагалі намагаюся курятину не купувати. Хіба що у знайомих. До того ж про американське м'ясо страшні чутки ходять. Казали, що до нас завозять технічну курятину, якою там не всі і своїх тварин згодні годувати.

А ось киянка **Олена Скрипка** вважає, що істотної різниці між вітчизняною та американською рябою нема:

— Я не думаю, що імпортована курятина набагато гірша за нашу, вітчизняну. Ви погляньте на вулиці міста. За останні кілька років значно збільшилася кількість гладких людей. Усі купують найдешевший вид м'яса — курятину, нашпиговану усілякими гормонами та антибіотиками для швидкого росту птиці. Тому й приготувати таке м'ясо можна всього за кілька хвилин.

Не довіряє американському птахівництву і **Ніна Дейнека:**

— Кажуть, дешевий сир тільки у мишоловці. Так чомусь мені здається, що за ці дешеві стегенця я поплачуся своїм здоров'ям. Кажете, уряд їсть? То нехай їдять і надалі. Вони там всі молоді, здорові. Єдине, що можу сказати, — смачного!

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Людей у погонах благословлятиме Георгій Побідоносець

Невелику капличку, яку нарекли іменем Георгія Побідоносця (цей святий вважається покровителем людей у погонах), освячено на території управління СБУ в Тернопільській області. Кошти на спорудження зібрали самі працівники управління. Звели капличку за три місяці, а освятили у дні святкування 1020-ї річниці хрещення Київської Русі. Вона не належить до якоїсь конкретної єпархії: відправляти богослужіння, сповідати і причащати тут будуть священики різних конфесій. Представники духовенства переконані, що це допоможе працівникам управління не лише бути щирими перед Господом, а й чесно нести свою службу. Поки що це єдина релігійна споруда, зведена на території об'єктів Служби безпеки України.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Адвокат Кернеса заявляє про можливий арешт підопічного. МВС стверджує, що нічого не знає про це

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Адвокат Геннадія Кернеса Марина Стаматіна на офіційному сайті Харківської міськради розмістила заяву:

«Мені відомо, що співробітниками МВС готується арешт Геннадія Кернеса найближчим часом і що таку вказівку вони отримали від своїх керівників. Підтвердження цьому — інформація прес-центру МВС України, розміщена на офіційному сайті МВС України, де прямо вказано, що Кернеса підозрюють у здійсненні злочинних дій. При цьому слідчий Колісник, у провадженні якого знаходяться ці справи, на запитання, чи є Геннадій Кернес підозрюваним, категорично це спростовує і висловлює здивування з приводу вказаної інформації».

Водночас у прес-службі МВС України нічого не відомо про нібито підготовку арешту Геннадія Кернеса, повідомив представник прес-служби Ярослав Мазуркевич. І наголосив, що Кернес проходить у матеріалах кримінальних справ як свідок, а в інформації, на яку посилається адвокат, просто допущено неточність. Він також зазначив, що зміна статусу фігуранта зі свідка на підозрюваного можлива тільки за наявності вагомих для цього підстав. Поки що такої інформації в прес-службі МВС немає.

А вчора Кернес прибув на допит у слідче управління МВС України в Києві. Біля входу він продемонстрував журналістам копію депутатського запиту нардепа Григорія Омельченка (фракція БЮТ), у якому, за його словами, містяться абсурдні обвинувачення проти нього і харківського міського голови Добкіна, «з яких усе й почалося». На запитання, чи не боїться він затримання, відповів, що якби боявся, не прийшов би на допит.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Біля Міністерства освіти і науки України відбулася виставка-огляд шкільних автобусів.

З Києва в Одесу і назад — новим швидкісним потягом

З 6 серпня Південно-Західна залізниця призначає новий швидкісний потяг №155/156 Київ—Одеса—Київ, повідомляє прес-служба Донецької залізниці. Вирушити з Києва до Одеси можна буде щосереди і щоп'ятниці. Вартість проїзду у вагонах II класу — 84 гривні 27 копійок. Дорога з Києва триватиме 7 годин 45 хвилин, а у зворотному напрямку час перебування в дорозі буде ще коротшим.

Потяг складається із шести відремонтованих вагонів. У них установлено по 59 зручних крісел, кондиціонери, плазмові телевізори, вакуумні туалети. Кожен вагон коштував ПдЗЗ 950 тисяч гривень.

Напрямок руху потяга визначили після вивчення пасажиропотоків на Південно-Західній і Одеській залізницях. Нині місць на вечірні потяги в напрямку Одеси не вистачає, тож новий потяг розвантажить пасажиропотік.

Біда гуртує країну

Про готовність допомогти відновлювати потерпілі від повені західні регіони України заявили представники всіх областей нашої держави. Причому допомагатимуть, хто як зможе: приватні структури — грошима та продукцією, державні — одноденною зарплатою, відрядженням рятувальників, наданням санаторіїв для відпочинку дітей. Кореспонденти «Голосу України» в регіонах стежать за цим процесом.

89-річний киянин **Григорій Антонович ГАРАЩЕНКО,** інвалід I групи, полковник у відставці, учасник Другої світової війни, переказав на допомогу потерпілим від стихійного лиха тисячу гривень зі своєї пенсії. Григорій Антонович — передплатник «Голосу України» з першого номера. «Я прочитав у вашій газеті, що кожен може допомогти людям, і відгукнувся одразу! — сказав він. — Хочу, щоб моя скромна допомога стала корисною передусім ветеранам!»

Житомирський аварійно-рятувальний загін із 40 чоловік з необхідною для роботи технікою, зокрема шістьма мотопомпами для відкачування води, приступив до роботи в Чернівецькій області, де за ним закріплено чотири населені пункти. Як повідомили в центрі зв'язків з громадськістю головного управління МНС у Житомирській області, строки перебування підрозділу на Буковині залежатимуть від ситуації на місці, в разі необхідності туди готові відправити додаткові групи. А на заклик підтримати постраждалих матеріально в числі перших відгукнулися працівники прокуратури області: на зборах трудового колективу вони прийняли рішення перерахувати одноденний заробіток, **повідомляє наш власний кореспондент у Житомирській області Олексій КАВУН.**

ФОТОФАКТ

У село Зарічне Стрийського району Львівської області працівники МНС бронетранспортером привезли питну воду.

Фото Павла ВАСИЛЕНКА.

До Івано-Франківської області на допомогу потерпілим від великої води відбув зведений загін у складі 57 рятувальників особового складу ГУ МНС України у Дніпропетровській області. Цей підрозділ укомплектовано аварійно-рятувальною технікою, зокрема 5 одиницями спецавтомашин, 10 мотопомпами фірми «Хонда», продуктивність яких — 30-40 літрів води за секунду, а також бензопилками, напірними рукавами та іншим спеціальним інструментом. Роботу зведеного загону очолює особисто начальник головного управління, генерал-лейтенант служби цивільного захисту Віктор Бутківський, який сказав: «Біда гуртує, й ми не залишимо наших братів і сестер наодинці в надзвичайній ситуації», **повідомляє наш власний кореспондент у Дніпропетровській області Михайло СКОРИК.**

На сесії Запорізької міської ради депутати одностайно підтримали пропозицію виконавчого комітету виділити кошти на ліквідацію наслідків стихійного лиха в Івано-Франківській, Закарпатській та Чернівецькій областях. Кожному з цих регіонів з міського бюджету буде направлено по 100 тисяч гривень. Підтримуючи це рішення, депутати доручили виконавчій владі зробити все можливе, щоб кошти дійшли за прямим призначенням -до людей, котрі залишилися без даху над головою, засобів до існування та без урожаю. Як вважає один із промовців, Володимир Яковлєв, треба переказувати кошти не в загальний фонд, а на розрахунковий рахунок конкретної сільради або, ще краще, конкретним родинам. І адресати мають знати, що ця невелика підтримка прийшла від запоріжців, **повідомляє наш власний кореспондент у Запорізькій області Микола МАНЬКО.**

20 тонн мінеральної води «Червона калина» відправила в Івано-Франківськ Рівненська обласна організація ВО «Батьківщина». Її роздадуть мешканцям потерпілих від повені районів, **повідомляє наш власний кореспондент у Рівненській області Олександра ЮРКОВА.**

Не лишилася осторонь людського горя і Полтавська область. Зокрема, з резервного фонду обласного бюджету на допомогу тим, хто зазнав біди, виділять 1 мільйон гривень. Домовленість про це досягнуто між головою облдержадміністрації Валерієм Асадчевим та головою обласної ради Олександром Удовиченком. А весь колектив обласної державної адміністрації вирішив перерахувати одноденний заробіток для потреб потерпілих областей. Крім того, на Полтавщину готується виїхати перша група дітей. Це 30 юних мешканців Івано-Франківської області. Їх для оздоровлення та відпочинку прийме дитячий табір «Маяк». Голова облдержадміністрації доручив своїм заступникам вивчити інші потреби західних регіонів, що їх спіткало лихо, та по можливості надати їм максимальну допомогу, **повідомляє наш власний кореспондент у Полтавській області Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Можновладці, подумайте і про нас, простих смертних

Про біду, яка спіткала тисячі людей на Західній Україні, можна писати по-різному. Можна вказувати цифри, давати дані про пошкоджені дороги, мости, дамби. Можна опублікувати репортаж кореспондента, який на власні очі побачив залиті водою міста, села і хати. Але цього разу ми вирішили дати слово потерпілим, щоб про свою біду вони могли розповісти самі.

«Наші сім'ї велика вода за останні десять років грабує вже утретє, — пишуть **нам Юлина ПОП із села Тереси, Василь ПОП із села Бедевлі та Михайло БОРКА із села Грушева (Закарпаття).** — Не встигли ми оговтатися від двох попередніх паводків, як знову залишилися ні з чим. За цей час змінився не один уряд, але жоден з них не міг відшукати кошти на дамби. Не є винятком, на жаль, і нинішній. А слуги народу, які тепер стали слугами партій, замість законотворчої роботи, надувають кульки в сесійній залі, блокують парламентську трибуну, прогулюють засідання і за цю «тяжку» працю розкошують і ніжаться на найпрестижніших пляжах закордоння. За чиї гроші? Звісно ж, за ті, які заробляє народ. Щоправда, для них ми — лише електорат. Читайте Кобзаря і знайдіть такі його слова: «Схаменіться, будьте люде!..» Липнева повінь знову забрала від наших і сотень інших закарпатських сімей все те, що було нажите мозольною працею. Ще більша біда на цей раз спіткала наших сусідів по той бік Карпат. Ті мізерні подачки, які нам виділять як компенсацію, нашому лиху не зарадять. Благаємо вас, прийміть нарешті такий бюджет, який би гарантував повне і вчасне фінансування протипаводкової програми. А Маріїнський палац міг би з ремонтом почекати».

А мешканка села Тереси Тячівського району Закарпатської області Магдалина КУНЦЕВИЧ просить нашу редакцію висловити подяку рятувальникові Тячівського районного управління МНС України в Закарпатській області **Костянтинові НЕСТЕРЕНКУ.** «Мені 85 років, — пише пані Магдалина. - Тепер через хворобу прикута до ліжка. Вулиця, на якій живу зі своїм чоловіком, пролягає в низинній частині села, і її часто підтоплює. Під час повені хату залило, вода вже добиралася до ліжка. Про мою біду довідався односелець Костянтин Нестеренко. Він зателефонував на «швидку», зумів дістати надувний човен і разом з іще трьома сусідами дістався ним до нашого подвір'я, що було на півтора метра залите водою. На ношах із швидкої допомоги переправив мене до автомобіля й доставив до лікарні. Завдяки йому моє життя в безпеці».

Колектив нашої редакції сподівається, що героїзм цього рятувальника не залишиться непоміченим.

СПОРТ

На олімпійській хвилі. Пекін-2008

Українські гімнасти, які прибули до олімпійського селища, діляться враженнями від побаченого. Чемпіон Афін **Валерій Гончаров** розповів, що у Пекін вони прибули перші з гімнастичних збірних, за винятком хіба господарів Олімпіади, котрі, як і українці, заселилися 27 липня. «Олімпійське селище вражає своїми масштабами. Взагалі, китайські організатори дуже постаралися».

Чемпіонка Європи **Дарина Згоба:** «Вже приїхали румунки та італійки. Однак ми тренуємося у своєму потоці самі, тобто в залі зараз крім нас нікого немає. Снаряди гарні, але я і раніше знала про це, бо виступала на таких не раз, і навіть була на олімпійському помості торік. До речі, саме в цьому залі завоювала золоту медаль у вправах на брусах».

Чемпіонка світу **Ірина Краснянська** поділилася подробицями, пов'язаними з графіком тренувань: «Щодня проводимо по два тренування, але час і місце раз у раз міняються. Ми вже були у всіх трьох гімнастичних залах. А в найголовніший зал уперше потрапимо 7 серпня, коли буде офіційне випробування».

Настасія Коваль: «Я вперше на Олімпійських іграх, і мені тут усе подобається. Олімпійське селище схоже на маленьке спортивне містечко, у якому є все, що необхідно, — де поспати, поїсти, погуляти і потренуватися. До їдальні та розважального центру ходимо пішки. Тільки на тренування їздимо на автобусі, але часу це забирає небагато».

Турнірна хроніка

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 2-й тур. 30 липня.

«Металіст» — «Таврія». 3:0. 17 000 глядачів. **Арбітр** — Шебек (Київ). **Голи:** Ганчаржик, 34, Коельо, 66, Обрадович, 73 (п).

Ліга чемпіонів. Другий кваліфікаційний раунд. Перші матчі. 30 липня. «Рейнджерс» (Шотландія) — «Каунас» (Литва). 0:0. «Тампере» (Фінляндія) — «Артмедіа» (Словаччина). 1:3. «Анартосіс» (Кіпр) — «Рапід» (Австрія). 3:0. «Домжале» (Словенія) — «Динамо» (Хорватія, Загреб). 0:3. «Панатінаікос» (Греція) — «Динамо» (Грузія, Тбілісі). 3:0. «Гетеборг» (Швеція) — «Базель» (Швейцарія). 1:1. «Шериф» (Молдова) — «Спарта» (Чехія). 0:1. «Андерлехт» (Бельгія) — БАТЕ (Білорусь). 1:2. «Бейтар» (Ізраїль, Єрусалим) — «Вісла» (Польща, Краків). 2:1. «Фенербахче» (Туреччина) — МТК (Угорщина). 2:0. «Ольборг» (Данія) — «Модріца» (Боснія). 5:0.

ФОТОФАКТ

У Києві триває V православний молодіжний фестиваль «Брати».

Фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

Не дивіться сьогодні на Сонце «неозброєним оком»

Як уже повідомляв «Голос України», сьогодні з полудня і до другої години дня українці можуть спостерігати часткове сонячне затемнення.

«Головне — не дивитися на затемнення без захисту. Очі випалить за мить, вони ще довго болітимуть і сльозитимуться», — попереджає співробітник НДІ астрономії Харківського національного університету Геннадій Марченко. У момент відкриття Сонця і перших променів дуже великий шанс отримати опік ультрафіолетом. У цьому разі відбувається набряк сітківки, потім крововилив і опікова реакція. Вилікувати такий стан найчастіше неможливо. Дуже важливо бути в темних окулярах, причому вони повинні обов'язково мати уф-фільтри, попереджає радіо «Маяк». Під час нинішнього затемнення можна буде спостерігати також невеликий парад планет: Меркурій, Венера, Сатурн, Марс вишикуються в одну лінію.

Життя в «базарному раю»

ХМЕЛЬНИЧЧИНА: СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Хмельницька область була утворена у вересні 1937 року як Кам'янець-Подільська з відповідним обласним центром. У 1941 році центр перенесено до Проскурова, який на честь 300-річчя возз'єднання України з Росією в 1954 році перейменований на Хмельницький, а область із Кам'янець-Подільської — на Хмельницьку. Розташована на південному заході Східно-Європейської рівнини, її площа 20,6 тисячі квадратних кілометрів. По її території протікає понад три тисячі річок, найбільші — Дністер, Південний Буг, Горинь, Случ, Збруч, Смотрич. За запасами водних ресурсів посідає шосте місце в країні. Сусідами є Вінницька, Тернопільська, Рівненська, Житомирська та Чернівецька області.

Населення краю — 1,3 мільйона чоловік, що становить 2,9 відсотка населення країни. Трохи більше половини його живе у містах, а 650 тисяч — у селах. Переважна більшість — українці, росіяни становлять 3,5 відсотка, поляки — 1,6. Є в області невеликі єврейські та вірменські громади, представники білоруської, молдавської та інших національностей.

На два десятки районів припадає лише шість міст обласного підпорядкування, включаючи і сам обласний центр. Зате кількість сільських населених пунктів — понад 1,4 тисячі. Самоврядування здійснюють 57 міських, районних і селищних рад і 565 сільських. За розмаїттям флори область на третьому місці після Криму та Карпат. Понад 260 тисяч гектарів займає найбільший не тільки в Україні, але й в Європі національний природний парк «Подільські Товтри». Аналогів цій гряді у світі немає. Все це створює чудові передумови для розвитку курортного та туристичного бізнесу. Однак поки що область чекає свого інвестора в цій царині.

Думається, так само непросто буде для більшості визначити економічні пріоритети краю. Традиційно він вважався аграрно-промисловим. І було це навіть у ті часи, коли потужно розвивались підприємства військово-промислового комплексу. Чи то продукція їх була надто специфічною, чи то розголошувати секрети галузі було не з руки, але сільське виробництво переважало над промисловим.

Віднедавна ж Хмельниччина змінила свій статус на промислово-аграрний. У життя пересічного хмельничанина ця зміна не внесла нічого нового. Та й в економіку краю — також. Секрет різкого стрибка в бік промислової економіки пояснити неважко: почав працювати другий енергоблок Хмельницької АЕС. Обсяги виробництва цього підприємства настільки високі, що вони й перетягнули шальку терезів із аграрної до промислової.

Атомна електростанція та ще Кам'янець-Подільський цементний завод і сьогодні не просто найпотужніші виробники, а ще й найбільші платники до бюджету і Пенсійного фонду. Кілька днів простоїв чи планових ремонтів на цих підприємствах одразу призводять до серйозних збоїв у економічних показниках області. Але при всьому тому їх важко назвати фінансово-економічними підвалинами області. Основний достаток їй приносять не виробництво і не село, а... базари. Вони перекреслили все: і катіонівські телевізори, і зіньківську ковбасу, і корчагінську славу Шепетівки, і цілющі мінеральні джерела Товтр... Саме ці поняття довгий час були, та й тепер почасти залишаються, візитівкою області. Але в останні півтора десятка літ Хмельницький зажив слави базарної столиці. І їдуть сюди з усіх усюд саме на базар.

«Човники», що відкрили дорогу у світ

Напевно, не меншими, а ще більшими базарами вже давно можуть похвалитись і одесити, і харків'яни. Та й жодного містечка в Україні не знайдеш, де б не вирувала базарна стихія. Але для Хмельницького базари стали чимось значно більшим, ніж просто торговельними рядами із виставленим крамом. Базар — це глибинна частина економіки краю, котра ховає свої реальні грошові потоки і товарний обіг, неначе айсберг підводну частину. Це величезна обслуговуюча інфраструктура, що забезпечує роботою і заробітками переважну більшість населення. Це своєрідний ритм і спосіб життя, котрий врешті-решт позначається чи не на кожній родині. Напевно, базари бувають і більші, і велелюдніші, і респектабельніші зовні. Але дешевшого, ніж у Хмельницькому, важко знайти. І ще: за чисельністю торгових площ і ринкових місць, які припадають на душу населення, Хмельницький посідає лідируючі позиції не тільки в Україні, але й серед багатьох європейських країн.

Свого часу, коли в області обвалилась уся «оборонка», коли в лічені місяці втратили статус секретних усі ракетні шахти, що щільним кільцем обступали обласний центр, базар став тією паличкою-стукаличкою, що допомогла вижити десяткам тисяч безробітних інженерів, висококласних токарів, слюсарів, налагоджувальників електронної апаратури, колишніх військових-ракетників...

Тепер лише в обласному центрі працюють понад три десятки базарів. Більше половини з них розташовано на місці вже історичного товчка на Львівському шосе. Це — і найбільша крамниця, і найпотужніший банк міста, і ворота до нього, і його візитівка... Всього ж міські базари займають майже півсотні гектарів, і діє на них 23 тисячі торгових місць. Якщо до цього додати новозбудований торгово-сервісний центр «Поділля», котрий ось-ось готовий відкрити свої торговельні ряди, то всі ці цифри можуть подвоїтись.

Це офіційні дані. Статистика ще може навести кілька цифр щодо сплати ринкового збору і надходжень до бюджету від приватних підприємців. Але хто насправді і якими багатствами володіє на хмельницьких ринках, точно не скаже ніхто.

Поговорюють, щодня на ринках працює близько п'ятдесяти тисяч чоловік. Ще більше сюди приходить покупців. Павутиння оптових продаж щільно оповило не тільки всі райцентри, селища і навіть села області, але розходиться на сотні кілометрів по всій країні і за її межами. Залізничний і автотранспорт працюють так, щоб було зручно діставатись до базару. Більшість міських маршруток проходить через Львівське шосе. Але якщо вже прибуття потягу не вдалось підлаштувати під режим роботи базару, то базар підлаштувався під потяг: двічі на тиждень працюють нічні базари, на яких господарюють оптовики.

Коли врахувати, що в обласному центрі проживає близько 260 тисяч осіб, то стане зрозумілим, що кожен четвертий, а то й третій його мешканець так чи інакше пов'язаний з базаром. Не дивно, що він диктує свої правила і норми життя. І саме він став тим ґрунтом, на якому дало свої паростки підприємництво.

Розкіш і злидні підприємця

Якщо середню зарплату бюджетника, виробничника чи селянина може прорахувати статистика, дізнатись, скільки заробляє приватний підприємець, практично неможливо. Спрощена система оподаткування формально зрівнює всіх: плати пару сотень податку в місяць — і торгуй хоч на сотні тисяч гривень, хоч на мільйони. Скільки поклав у власну кишеню — справа начебто особиста. Але при цьому виникає проблема, котра торкається всієї громади.

Пенсійний фонд не перестає повторювати: за чисельністю приватники становлять чи не найбільший сектор економіки краю, зате за сплатами до ПФ стоять на останніх позиціях. Якщо бюджетник «годує» одного, а то й двох нинішніх пенсіонерів, то два десятки підприємців ледь нашкребуть на середню пенсію одного пенсіонера.

Про те, що завтра самим доведеться жити на пенсію, більшість із них намагається просто не думати. Адже ні стажу, ні офіційно зафіксованої зарплати, ні відповідних внесків до ПФ у переважної більшості приватних підприємців немає.

Вже тепер область не може похвалитись високим рівнем пенсій. Колишній статус аграрної із мінімальними заробітками колгоспників зробив свою справу: левова частка пенсіонерів, особливо сільських, змушена жити на мінімальні доходи. Але справжню катастрофу пенсійники віщують уже через десять-п'ятнадцять років, коли пенсійного віку досягне нинішній підприємець.

Територією з величезними білими плямами залишаються приватники і для податкової служби. Якими є оберти необлікованого товару, не знає ніхто. Подейкують, там ходять і мільйонні, і мільярдні суми. Ходять, але до бюджету вони майже не дотичні.

І йдеться вже не тільки про торгівлю, але й про виробництво. Лише зовсім недосвідчений покупець може вірити етикеткам, пришитим на одязі та взутті. Самі ж хмельничани та постійні оптовики добре знають: уся контрабанда вже давно не виготовляється тільки в Одесі, як вчила нас класична література. Останні кілька років вона з успіхом шиється і майструється в хмельницьких підпільних цехах.

Освоївши не тільки європейські, але й близькосхідні та далекосхідні базари, кмітливі підприємці давно зрозуміли: навіщо везти готовий товар, коли можна привезти тканини, фурнітуру, нехай не нове, але цілком пристойне швейне обладнання. Не дивно, що професія швачки стала однією з найдефіцитніших на ринку праці. На підмозі стало й те, що традиційно місцевий університет готував технологів взуття та одягу. Модельєри-конструктори, дизайнери без роботи не засиджуються.

Все — від наволочки до шкіряної куртки, від капронових колгот до дублянок, пошите вже в «домашніх» умовах, знайдеш у торгових рядах. А при цьому всі офіційні швейні підприємства краю перелічиш на пальцях. І жодне з них не похвалиться базарним асортиментом.

Висновок напрошується один: більшість швачок, закрійників, модельєрів трудяться у нелегальних цехах. Оплата їхньої праці — мінімальна. Так, пошиття одного комплекту постільної білизни обійдеться буквально у пару гривень. Брюки шиються за дві-три гривні. А ціла куртка може обійтись у червонець.

Утім, як виробничий, так і торговельний базарний бізнес здебільшого залишаються в «тіні». Причини цього пояснити неважко. На початковій сходинці базарної ієрархії стоять тисячі найманих продавців, швачок, кухарів, вантажників, котрі отримують мінімальні заробітки і не хочуть ділитись ними ні з бюджетом, ні з ПФ. А на вер-

Соціальні проблеми гендлярського зиску

Дійсно, хмельницькі базари дають роботу і заробітки десяткам тисяч людей. Вони працюють у будь-який сезон, у спеку та негоду, вдень і вночі. Єдине, чого вони не можуть дати своїм трудівникам — це соціальний захист, офіційний трудовий стаж, лікарняні листки, оплачувані відпустки, пенсію у старості. Насправді «базарний рай» таїть у собі не тільки гендлярський зиск, а й серйозні проблеми. До того ж торговельні ятки і базарні ряди поступово стають прикметами вчорашнього дня. На їх місце приходять сучасні торговельні комплекси та розважальні центри. То що буде з цими людьми завтра?

Висновок напрошується один: більшість швачок, закрійників, модельєрів трудяться у нелегальних цехах

шині цієї піраміди — власники торгових рядів і цілих базарів, про чиї капітали залишається лише здогадуватись. Поговорюють, жоден можновладець не обходиться без того, щоб не мати своєї «часточки базару». Але переповідати чутки — справа невдячна.

Бразилію вже обігнали. Позаду і Україна...

Зате не довіряти офіційній статистиці причин, здається, немає. І хмельничани змогли б дізнатись багато дивних речей про самих себе, якби уважно вчитувались у цифри. За даними Всесвітнього економічного форуму, Хмельниччина увійшла у трійку лідерів конкурентоспроможності серед областей країни. При цьому враховувався рівень розвитку інфраструктури в цілому, ринок праці, товарів та послуг, фінансовий розвиток та ціла низка інших показників. Якось зовсім несподівано з'ясувалось, що за цими даними Хмельниччина випередила... Бразилію. Здається, такі повідомлення подивували і самих аналітиків, бо одразу вони додали, що наведена інформація дещо відрізняється від даних Держкомстату України щодо притоку прямих іноземних інвестицій. А саме він відображає інтерес інвесторів до регіону. У першому кварталі частка Хмельниччини в загальному обсязі іноземних інвестицій становила лише... 0,4 відсотка. Отож висока оцінка області була пов'язана насамперед з ефективністю ринку праці. І не забули додати, що проблемним для неї залишається рівень корупції.

«Домашня» статистика теж свідчить про те, що область не просто йде вперед, а мчить велетенськими кроками. За п'ять місяців, порівняно з торішнім відповідним періодом, випуск промислової продукції збільшився ледь не на чверть. При цьому переробна промисловість, целюлозно-паперове виробництво, легка промисловість зросли в середньому на третину, а підприємства металургійного виробництва збільшили обсяги на 168(!) відсотків.

Загалом за п'ять місяців випуск промислової продукції у порівнянні з торішнім періодом зріс на 23 відсотки. А по Україні обсяги промислового виробництва збільшилися лише на вісім відсотків. Якби ми жили у державі, де чітко працювали б усі економічні закони, Хмельниччині могли б позаздрити всі. Але в нашому теперішньому житті співставляти цифри офіційних звітів і реалії життя — справа невдячна. Тож і хмельничанам, а тим більше сільському населенню області і в голову не прийде назвати себе одними із найперспективніших і найреспектабельніших мешканців держави.

Заради справедливості потрібно зазначити, що останнім часом справді з'явилася ціла низка нових сучасних виробництв. Але ж і зникло чимало. Причому таких, котрі десятиліттями були обличчям регіону. Буквально днями облетіла звістка про призупинення роботи старійшини фарфорового виробництва — ЗАТ «Полонський фарфор». Вдатись до такого кроку підприємство змушене було через серйозні борги з заробітної плати перед Пенсійним фондом та податковою інспекцією. А виросли вони через те, що заводська продукція виявилась хоча і якісною, зате не конкурентоспроможною перед дешевим китайським товаром.

Уже не перший рік ведуться спроби подолати кризу на Понінківському картонно-паперовому комбінаті. Свого часу в його зошитах писали ледь не всі школярі колишнього Союзу. Але відновити потужне виробництво не вдається.

Приклад таких збанкрутілих і зруйнованих підприємств, котрі раніше давали роботу тисячам людей, можна знайти у кожному райцентрі. Третина нині діючих підприємств заявила про те, що вони працювали збитково, отже подальша їх доля теж сумнівна. Якщо їм на заміну і приходять нові виробництва із сучасними технологіями, то їх важко назвати рівноцінними, бо кількість робочих місць на них мінімальна.

Як тут не повернутись до теми ефективності ринку праці, котра начебто вивела хмельничан у лідери. Тільки на обліку в службі зайнятості на початок червня перебувало близько 22 тисяч осіб. Можна припустити, що цифра з великою похибкою називає число вільних робочих рук. Адже кількість людей, що мають тимчасові заробітки, офіційно не зареєстрованих на своїх посадах, а отже таких, що становлять трудовий потенціал краю, в десятки разів більша. От тільки знайти для них роботу стає дедалі проблематичнішим.

Пригадалась розмова із представником німецької фірми, котра налагодила своє виробництво на одному з наших підприємств. «Український ринок праці стає дедалі менш привабливим не тільки для нашої компанії, але взагалі для провідних європейських інвесторів, — поділився він своїми враженнями. — Інфляційні процеси змушують постійно піднімати заробітну плату. Сьогодні у нас на підприємстві вона становить 1,2 тисячі гривень. Ще пару років тому це влаштовувало робітників. Але не тепер. Компанія зробила великі інвестиції в розбудову підприємства, готова нарощувати виробництво, але не може знайти робітників».

Здавалося б, вихід знайти неважко — треба просто підняти зарплатню. Але інвестори розводять руками. З одного боку, ними підписані контракти із споживачами продукції на кілька років вперед, де передбачені знижки на неї. Саме для цього і були зроблені мільйонні інвестування у розвиток виробництва. З іншого ж, суттєве підняття заробітної плати робітникам вимагає збільшення цін. Через економічну нестабільність Україна втрачає свою інвестиційну привабливість, поступаючись своїм ринком праці багатьом східним та африканським країнам, і Хмельниччина в цьому плані не виняток.

Що земля дорожча — то село бідніше?

Напевно, найбільш приваблюючим фактором як для зарубіжних, так і для своїх інвесторів тепер стала земля. Часи, коли поля облогували, відходять у минуле. На початок червня в усіх категоріях господарств ярі культури були посіяні на площі у 572 тисячі гектарів. За роки незалежної держави — це один із найвищих показників.

Але є одна деталь: більшість цих площ оброблялась потужними аграрними інвесторами. Зростає кількість серйозних суперечок за право оренди земельних паїв. І у ці бої земельного значення дедалі частіше втягуються селяни. А перетягнути їх на один чи другий бік не так уже й складно — достатньо додати буквально відсоток-півтора до плати за пай, і прихильники вже на вашому боці.

Селяни раді кожній копійці, бо це найбідніша верства населення в краї. Якщо на початок квітня в області були борги з заробітної плати майже у 18 мільйонів гривень, то левова частка їх припадала на сільгосппідприємства. І якщо середня зарплата по області була в травні на чверть нижчою, ніж в державі, то на селі вона була ще меншою. Там же мешкає найбільше пенсіонерів із найменшими пенсіями. Там же рівень безробіття б'є всі рекорди. Там же шанси зберегти існуючі господарства, а значить і робочі місця — найнижчі.

Село наче почало жити подвійними стандартами. З одного боку, великі аграрні компанії розширюють свої землеволодіння. При цьому практично жодна з них не приховує, що хліборобська праця приносить серйозні прибутки. Зате традиційні аграрні формування, здається, доживають свого віку. Ні конкурувати з потужними монополістами, ні витримувати чергові стрибки цін на всі складові сільськогосподарського виробництва вони не в силі. Не дивно, що протягом п'яти місяців обсяг продукції в сільськогосподарських підприємствах скоротився майже на 11 відсотків. Виробництво м'яса впало на 1,2 тисячі тонн, молока — більш як на 10 тисяч тонн, яєць — на 24 мільйони штук. Можливо, цифри не виглядали б так катастрофічно, якби спад, то більший, то менший, не спостерігався із затятою впертістю ледь не щороку.

Якщо ж бувають рекорди зі спадів, то цього року їх побив цукровий буряк. Свого часу ця культура була чи не основною для більшості подільських сіл. А нинішнього літа ними засіяно трохи більше п'яти відсотків орного клину. Цукристі, котрі давали людям роботу, а господарствам — стабільні прибутки, зникають з посівної карти області. А це — ще один впевнений крок до повного банкрутства цукрової галузі, котра і без того втрачає свої позиції.

В аграрному секторі вже назбирався цілий список втрачених позицій. Хто може згадати про вівчарство? В Новоушицькому, Віньковецькому районах, традиційних зонах садівництва, вже давно забули, що яблука, сливи, черешні можуть приносити мільйонні прибутки. 0,3 відсотка загальних посівних площ, відведених під овочівництво, теж заставляють думати про те, що вітчизняний ринок скоро може забути про свої помідори, огірки, картоплю та цибулю.

І все-таки навіть на цьому не дуже привабливому фоні було б неправдою говорити про те, що село переживає повний занепад. Просто у ньому відбуваються якісь незбалансовані і незрозумілі речі. У той час, коли земля нарешті почала засіватись і давати непогані врожаї, люди живуть практично на межі бідності. І що більшої вартості набуває земля, то менше прав і зиску від неї залишається у її теперішніх власників.

Кожен по-своєму бореться за життя. На одній сотці поки що уживається примітивне домашнє господарство із кількома десятками кіз і новобудова сучасної багатоповерхівки. Хто переможе у цій боротьбі, здогадатись неважко.

Де шукати золоту середину?

Взагалі тема контрастів стає дедалі актуальнішою для хмельничан. За статистикою, область залишається однією з найбідніших за рівнем заробітної плати, а значить, і за рівнем життя населення. Та водночас у першому кварталі інвестиції в основний капітал становили понад півмільярда гривень, що більш як на третину перевищило торішні показники. При цьому більше половини цих інвестицій освоєно за рахунок власних коштів підприємств та організацій. Отже, вони не бідували.

А ось ще кілька цифр для порівняння: частка капіталовкладень, освоєних за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів, становить лише 2,5 відсотка. Зате питома вага коштів населення, витрачених на будівництво власних квартир та індивідуального житла, досягла 17 відсотків. Міські окраїни вражають розкішшю і красою котеджних містечок, котрі виростають, наче гриби після дощу.

Факт залишається фактом: і хмельницькі базари, і розвиток малого та середнього бізнесу дали свої плоди. На Хмельниччині почав з'являтись і набирати силу не тільки середній клас, але й верства заможних людей.

Найбільше у цьому плані пощастило обласному центру. За останніх п'ять років надходження доходів до міського бюджету зростали в середньому на 40 відсотків щорічно. Якщо три роки тому доходи становили 150 мільйонів гривень, то нинішнього очікується у розмірі 366 мільйонів.

Хмельницький став одним із перших обласних центрів у країні, де почали відкрито проводити аукціони за право оренди землі. За два роки на десяти таких аукціонах було передано в оренду одинадцять гектарів, що принесло до бюджету понад дев'ять мільйонів гривень. Зрозуміло, що всі ці кошти пішли на розвиток транспортної та комунальної інфраструктури міста, поліпшення системи охорони здоров'я, соціальний захист малозахищених верств населення.

Хмельниччина не виняток, вона живе всіма загальнодержавними проблемами. Її турбує і здороження життя, і безробіття, і дороге медичне обслуговування, і невирішеність житлових проблем... Однак не можна не помітити і того, що і місто, і область розвиваються. Так склалось, що хмельницькі базари підштовхнули «човників» із кравчучками до світових ринків у буквальному розумінні слова набагато раніше, ніж наша держава наважилась вступити до СОТ. У своїх валізах вони привозили не тільки чужоземний товар, але й досвід, нові партнерські зв'язки і просто цікаву інформацію. Хмельничани побачили, як живе світ. У чомусь позаздрили, у чомусь поспівчували. Але багато чому навчились. І тепер вони добре знають, як хочуть жити самі, куди їм спрямовувати свій погляд.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Колиска надії

З початку року тільки у Хмельницькому народилося майже тисяча малюків. Це на 20 відсотків більше, ніж торік. Нове життя починає перемагати смертність. Природний приріст населення становить 68 чоловік.

Міська влада доклала чимало зусиль і для того, щоб маленькі хмельничани народжувалися без проблем. Для цього міський пологовий будинок переобладнали в перинатальний центр. Тільки на покращення його лікувально-діагностичної бази та поліпшення перебування в ньому вагітних та породіль було витрачено 1,7 мільйона гривень. А нове устаткування, яке з'явилось у центрі надання допомоги новонародженим «Колиска надії», подарувало життя тим, хто раніше практично не мав жодних шансів вижити.

Обсяг прямих іноземних інвестицій у промисловість Херсонщини за перше півріччя 2008 року перевищив відповідний минулорічний показник у сім разів *(Укрінформ)*

У болгарському місті Русе відкрито виставку робіт художників зі Львова та області *(Укрінформ)*

Для того й уланчики, щоб замикати чуланчики

Нещодавно Київ вітав переможців V (ювілейного) Всеукраїнського рейтингу професіоналізму служб безпеки, співорганізаторами якого вдруге стали міжнародний громадсько-правовий журнал «Комітет» і Департамент ДСО при МВС України.

Щодня кожна людина вирішує питання безпеки особистої і житла, інформаційної і бізнесу. Рейтинг професіоналізму — це комплексний моніторинг галузі охоронних послуг в Україні. Мета його, по-перше, зробити цей ринок більш прозорим і цивілізованим, а, по-друге, дати можливість кожному самому вибирати структуру безпеки — дешеву чи дорогу, надійну чи випадкову...

Заходи, які проходять в рамках рейтингу, — значима подія на ринку охоронних послуг держави. Наприклад, минулого року роботу кращих фірм-переможців було висвітлено у багатьох репортажах і статтях вітчизняних ЗМІ з загальним накладом більш як 1 млн. примірників. А якщо додати радіо- і телепередачі, інформацію на сайтах, то аудиторія збільшиться в кілька разів.

Ювілейний рейтинг вимагав від оргкомітету неабиякої роботи, адже потрібно було не лише ретельно проаналізувати ринок безпеки, а й визначити двадцять найкращих серед майже 700 зареєстрованих охоронних компаній. Найактивніше була представлена діяльність Києва і Київської області — у конкурсі взяли участь 205 підприємств. З Дніпропетровської області — 56, Донецької — 38, Харківської — 47. Найменше представників делегували Рівненська (4), Кіровоградська (3) та Тернопільська (5) області.

— Те, що нині на вітчизняному охоронному ринку з'являється дедалі більше недержавних служб безпеки — це нормальне явище, — зазначив один із фундаторів національної служби безпеки України, голова координаційної ради рейтингу генерал-полковник Василь Горбатюк. — Сподіваюся, що підрозділи Міністерства внутрішніх справ України ще активніше співпрацюватимуть з недержавними службами безпеки.

На свято, крім керівників фірм-лауреатів, завітали журналісти, громадські діячі, керівники силових і правоохоронних органів, просто друзі журналу «Комітет». Ведучим цих урочистих заходів був народний артист України, лауреат міжнародної премії «Золотий Орфей» Володимир Нечепоренко. Приємно, що з кожним роком географія рейтингу розширюється, зокрема, нині серед переможців були компанії з Полтави, Вінниці, Херсона, Кіровограда, Сімферополя. Отже, серед регіональних підприємств переможцями в різних номінаціях стали: «Днепр-АЛЬФА-плюс» м. Дніпропетровськ (Андрій Большаков), «Граніт» м. Івано-Франківськ (Михайло Литвин), «БЛОКПОСТ» м. Сімферополь (Володимир Ковальчук), «СПЕЦ-ЦЕНТР 2005» м. Кіровоград (Юрій Панченко), «ПРИВАТ-БЕЗПЕКА» м. Сімферополь (Олександр Бабушкін), «БЕЗПЕКА-ГАРАНТ» м. Вінниця (Олексій Архипенко, Олександр Нікіторович), «Служба безпеки «БАРС» м. Луганськ (Валерій Щербина), «ЛІДЕР-плюс» м. Херсон (Леонід Вечеріков), «Служба охорони «Явір-2000».

— Визнання того чи іншого колективу на Всеукраїнському ринку безпеки — це дуже приємна подія і одночасно певний стимул на майбутнє, — відзначив представник апарату РНБО України Андрій Шаповал.

Серед столичних підприємств Золотим дипломом нагороджені: «ВІК-ТАН» (Віктор Моргун, Михайло Василенко), «Служба охорони «СТЕЛС-1» (Вячеслав Павлів), група компаній «АТЛАНТ» (Геннадій Насонов), Національне детективне бюро МПА (Олег Петров), «СІЧ» (Ігор Балабанов, Юрій Попов), «А1 СЕКЬЮРІТІ ГРУП» (Віктор Павлюк), «ОБОРОНА-ГРАНІТ» (Анатолій Синицький, Вячеслав Веліґоша), «СТАТУС КОД» (Сергій Вінокуров), «ЕНЕРГО-ОХОРОНА» (Віктор Горбонос, Сергій Острик), Департамент охорони КСПО України (Олександр Гужвій).

Абсолютним переможцем визначено групу компаній «ВЕНБЕСТ» м. Київ (Володимир Дзюба, Георгій Тупчій). Золотий диплом керівникам підприємства вручив радник міністра внутрішніх справ України, професор Володимир Нечепоренко.

Іншим номінантам нагороди вручали голова координаційної ради рейтингу генерал-полковник Василь Горбатюк, голова оргкомітету рейтингу, головний редактор журналу «Комітет» Володимир Черкун, генеральний директор телекомпанії «Магнолія ТВ» Євгенія Ткаченко, представник апарату РНБО України Андрій Шаповалов.

Усі присутні на святі привітали і засновника рейтингу — журнал «Комітет», який цього дня відзначив свій невеликий ювілей — п'ять років з дня виходу першого номера. Зокрема, Департамент ДСО при МВС України нагородив колектив журналу Почесною грамотою за активне висвітлення діяльності органів внутрішніх справ у боротьбі зі злочинністю і творчий внесок у формування позитивного іміджу міліції України.

Після закінчення урочистої частини на учасників і гостей рейтингу чекав затишний ресторан національної кухні на березі Дніпра та святковий концерт за участю професійних артистів — композитора і продюсера Олександра Яременка, гурту Red Fox разом з чарівною Ланою Меркуловою та групи «Блонді».

Володимир ПОЛТАВЧЕНКО.
Фото автора.

РЕАЛІЇ

На одне місце бухгалтера — сто претендентів

На Тернопільщині рівень безробіття, хоча і залишається одним з найвищих в Україні, але потроху спадає. Порівняно з липнем минулого року у службі зайнятості області зареєстровано зниження на 16 відсотків кількості незайнятих громадян. За її сприяння створено понад сім тисяч нових робочих місць, в тому числі самими вчорашніми безробітними. Водночас є райони, де кількість непрацюючих жахає. У Кременецькому районі на одне робоче місце претендує 54 особи, у Борщівському —- 32, Гусятинському — 17.

Рівень безробіття в області був би значно вищим, якби не масштабна трудова міграція. Тернополяни давно освоїли близьке і далеке зарубіжжя, влаштується добре: один тягне за собою родину, сусідів. Є села, де на заробітках більше третини населення. Натомість трудові ресурси області невпинно старіють. І не дивно: молодь не погоджується працювати за зарплату, нижчу середньомісячної в області, яка, у свою чергу, є найнижчою в Україні. А такі вакансії становлять понад 90 відсотків із пропонованих. Дедалі гостріше відчувається дефіцит кваліфікованих робітників, водночас вже кілька років спостерігається «перевиробництво» фахівців з вищою освітою. Скажімо, навантаження на одне місце бухгалтера — понад сто осіб. Не сприяє зайнятості «тіньова» економіка, а вона на Тернопільщині значна. За приблизними підрахунками, у «тіні» працює майже сто тисяч чоловік. Тож у безробіття є дві сторони медалі, хоча висновок один: щоб не вимивалися трудові ресурси, українські роботодавці мають платити більше, інакше процеси на ринку праці можуть стати незворотними.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Простота ціною в дев'ять мільйонів

АНАТОМІЯ ШАХРАЙСТВА

Довірливість наших людей справді не має меж. Часом вона доходить до відвертої дурості. І завжди знайдеться той, хто готовий цим скористатися. А коли йдеться про гроші, дуже великі гроші — й поготів. Справа, про яку йдеться, вражає не стільки сумою, на яку ошукали людей (близько дев'яти мільйонів гривень у різній валюті), а кількістю обманутих — майже 200 осіб.

Отже, Оксана Ш. з 1995 року працювала у відділенні одного з центральних чернівецьких банків. (Не називаємо банк тому, що схожі випадки траплялися і в інших, хоч і не в таких обсягах). Обіймала посаду касира і зрештою з 2006 року — старшого касира-контролера філії. Саме у 2006 році розпочалася епопея касира-контролера в іншій іпостасі, про яку до часу не знав ніхто. І тільки на початку липня 2007 року, коли центральне відділення банку провело відомчу документальну перевірку, виявили, що на депозитному рахунку одного з клієнтів замість 176 тисяч гривень залишилося тільки 38 тисяч з копійками. Причому сам потерпілий про це і не здогадувався, бо на його вимогу касир-контролер завжди видавала потрібні суми і робила про це записи в ощадній книжці. Що цікаво, потерпілий і сам працював у цій банківській установі на одній із керівних посад.

Слідчий відділ УМВС порушив проти Оксани Ш. кримінальну справу за фактом заволодіння банківськими заощадженнями клієнта на суму 905(!) тисяч гривень. Хоча і цього разу у клієнта, до речі, виконавчого директора одного з чернівецьких підприємств, жодних підозр не виникло. Перевірки тривали аж до грудня. За цей час кількість ошуканих вкладників перевищила 170 осіб, а загальна сума привласнених касиром-контролером коштів становила 8 мільйонів 921 тисячу 357 гривень 75 коп. Що характерно, переважна більшість потерпілих — або земляки (Оксана із Львівської області), або добрі знайомі й колеги, та навіть родичі шахрайки. В багатьох випадках рахунки відкривали сім'ями. Загалом майже в усіх випадках схема дій касира-контролера була дуже схожою, тому наведемо лише кілька прикладів, решта відрізняється хіба що деталями. Отож вкладник через касу вніс 120 тисяч гривень та отримав у встановленому порядку ощадну книжку з депозитного рахунку. Користуючись доступом до операційної системи, контролерка провела операцію «розхід» і зняла 63 тисячі гривень. Через місяць — ще 50 тисяч, за кілька днів — ще 50. Про всяк випадок, знаючи, що клієнт може вимагати кошти, тримала біля себе певну суму. І коли той прийшов по гроші, і справді без проблем видала йому 30 тисяч.

Проте частіше Оксана Ш. діяла інакше. Наприклад, клієнт звернувся із проханням відкрити рахунок — жодних проблем. Як годиться, надає паспорт, довідку про присвоєння ідентифікаційного коду та, звісно, гроші. Касир-контролер, маючи в розпорядженні бланки ощадних книжок, штампи і печатки, виписувала ощадну книжку під неіснуючий (або такий, що належить іншому) номер. Гроші, звичайно, клала не у банківську касу. Що цікаво, договорів на укладання і чеків не видавала. І жоден(!) з ошуканих цього не вимагав. До речі, не гребувала будь-якими сумами — від тисячі до мільйона гривень.

Не робила касирка винятків і для пенсіонерів. Так відкривала пенсійний рахунок клієнтові згідно з встановленими правилами. Одного разу клієнт приніс значну суму для зарахування на цей рахунок. Касирка суму внесла і одразу скасувала як помилкову. Згодом пенсіонер забажав перевести всі кошти з пенсійного рахунку на депозит. Далі здогадатися неважко: всі кошти (а пенсіонер приніс ще) — 53 тисячі замість депозиту потрапили до кишені касирки. А пенсіонер отримав тільки фіктивну ощадну книжку. Далі продовжувати не будемо, бо вигадуванням інших схем Оксана себе не переобтяжувала.

То чому їй усе вдавалося і ні в кого з потерпілих не виникло підозри?

Ось що розповіла одна з потерпілих. Вона проживає в Городоцькому районі Львівської області. Оксану знає давно, знає її родину, навіть були подругами. На початку минулого року жінка приїхала на Калинівський ринок. Потім зустрілася з Оксаною. Знаючи, що подруга працює в банку, вирішила відкрити там рахунок, усе ж під доглядом. Для цього передала чотири тисячі доларів, натомість отримала ощадну книжку з означеною сумою. Зрозуміло, ні чеків, ні угод. І раптом районом пройшла чутка про події у банку, де лежать і її гроші. Жінка поїхала до Чернівців, де з'ясувалося, що її імені в базі даних нема. Як, зрозуміло, і грошей. І серед ошуканих — десятки земляків Оксани.

У такій ситуації опинилися знайомі Оксани (навіть лікар, який її оперував), колеги, хоча більшість — звичайні клієнти.

— Ось така сумна, але, сподіваюся, повчальна історія, — резюмувала прокурор відділу підтримання державшого обвинувачення в судах облпрокуратури Тетяна Хомицька. — Якби ошукані клієнти просто ознайомилися з умовами укладання договорів про депозитний вклад, нічого такого не сталося б. Тож учимося на чужих помилках.

Але що ж до Оксани? Незабаром суд. Вона своє отримає. А ось чи отримають свої гроші ошукані вкладники?

Сергій СУЛИМА.

Система потребує перезавантаження

РОБОТА НАД ПОМИЛКАМИ

Дедалі частіше школа опиняється в ролі сороконіжки, кожна ніжка якої отримує різні команди. Зайве доводити, що в результаті виходить або імітація руху, або «бег на месте общепримеряющий».

Рятує ситуацію лише те, що значна частина мудрих директорів шкіл і більшість педагогів знаходять в собі мужність імітувати виконання численних вказівок зверху і самі діють на основі здорового глузду. Як показує практика останнього десятиліття, тільки так шкільний організм не втрачає здатності нормально функціонувати та пересуватись навіть в умовах хронічного кисневого голодування.

Багаторічний досвід директора гімназії дає підстави для висновку: найцікавіше і найуспішніше працюють ті педагогічні системи, які знаходяться на межі хаосу. Звичайно, у школах, в яких немає порядку, виникає проблема: як підтримувати рівновагу, балансуючи на цій хиткій межі?

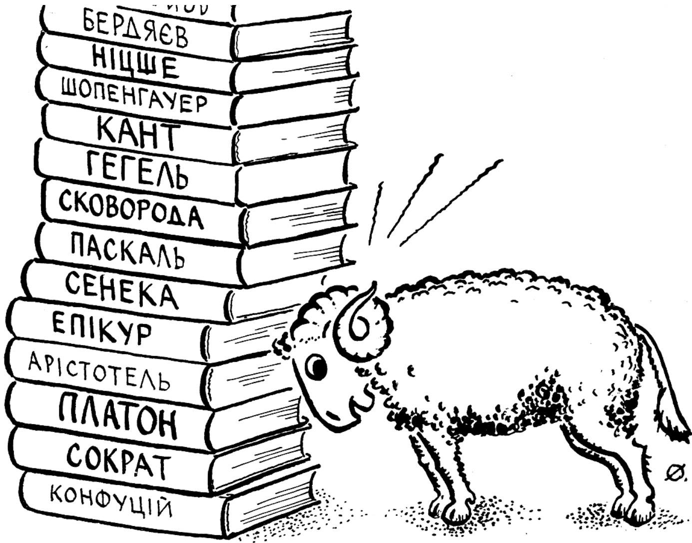
По-перше, слід зазначити, що хаос в педагогічній сфері є не настільки катастрофічним процесом, як здається на перший погляд.

По-друге, освіті можуть зарадити відносно прості системи антихаосу.

По-третє, слід визнати право педагога на помилку, дати йому можливість рухатись вперед. Це значно краще, ніж «правильно» тупцювати на місці.

Нам конче потрібна принципово нова модель організації та оплати праці вчителя. Мій перший директор школи іноді обзивав на педрадах своїх учителів «урокодателями», які діють за алгоритмом: відчитав уроки — отримав зарплату. Як результат, тільки наші вчителі гризуться за години, тільки в нашій школі можна працювати на півтори, а то і на дві ставки, тільки наш директор може влаштовувати торг: цьому дам (години), цьому дам, а цьому не дам! Саме така система оплати породжує орієнтацію на екстенсивні методи навчання. Вибити більше годин (а значить, і більшу зарплату собі) — у цьому суть чинної системи оплати.

Зміни мають бути всеохоплюючі, адже слід реформувати буквально все, починаючи з книговидання і закінчуючи ліквідацією ВАКу і утвердженням нової системи обрання академіків НАНУ. Іншими мають бути і рушійні сили реформ.

Слід мати на увазі й те, що міністра, який візьметься за реальне реформування вітчизняної освіти, проклинатимуть сучасники і, може, лише через 20—30 років оцінять нащадки. Адже навряд чи сьогодні може розраховувати на підтримку людина, яка підніме руку на монополію влади освітніх контор усіх рівнів; пострадянську модель функціонування науки, захисту так званих дисертацій; звичну систему оплати праці; масштабний тіньовий бізнес тощо.

Навіть випускники 2007 року навчилися жити в тій системі координат, яка визначається забюрократизованістю зовнішнього управління, відсутністю чесної гри, жорстким набором визначених зверху освітніх меню, патологічно слухняним директором, зашуганим учителем і приниженим учнем. На її місце має прийти вільна від бюрократичних пут педагогічна система, у якій панує дух інтелектуальної свободи...

Віктор ГРОМОВИЙ,
голова Координаційної ради Асоціації лідерів освіти України, заслужений учитель України.
Кіровоград.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Головне — курку заманити

ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК

Що робити, якщо до вашого курника внадився лис? Ви наполегливо доглядаєте за курми, годуєте на заріз, а тільки-но вони стають кондиційними — рудий тут як тут.

Щось подібне відбувається з успішними організаціями, у яких серед білого дня «крадуть» кадри. Переманюють, тобто. Відповідальності за це не передбачено — бізнес і мораль часто несумісні. Лиса можна віднадити, лише надавши своїм спецам більше благ.

Їх чимало, наприклад, у відомому далеко за межами країни ВАТ «Український науково-дослідний і проектний інститут сталевих конструкцій ім. В. Шимановського». Скажімо, молоді фахівці, які щойно влаштувалися на роботу, одержують тут відразу від 350 до 1000 доларів. Межі заробітків немає: є віддача — буде винагорода.

— Але щоб отримати грамотного інженера I категорії, треба щонайменше п'ять років, головного інженера проекту — всі вісім, — каже голова правління доктор наук, професор Олександр Шимановський. — Інститут наш — це 20 відділів, майже 100 груп проектувальників, зокрема спеціалізованих, єдиних в Україні за профілем роботи.

Крім того, у ВАТ трудиться 22 доктори й кандидати наук, успішно функціонує аспірантура. Одне слово, професійний і науковий потенціал ще той. На нього і зазіхнув «лис» — один з операторів стільникового зв'язку.

...Минулої зими в інституті з'явилося розпорядження: не пускати таких-то співробітників фірми такої-то без узгодження з начальством.

З'ясувалося, йшлося про чотири колишні «мізки» ВАТ, які приходили до рідного колись колективу з єдиною метою вербування.

— Самі вони у зв'язківців займаються, як правило, бюрократичною роботою, отже, зупинилися у творчому й науковому розвитку, — нарікає Олександр Віталійович. — А були ж висококласними фахівцями. На їхню підготовку, до речі, інститут витратив десятки тисяч гривень.

На двадцять листів, відправлених Президенту, Шимановський одержав делікатну відписку: у всіх, мовляв, кадрові проблеми, від усіх ідуть, і наше з вами завдання "створювати такі виробничі умови, які б запобігали або зменшували плинність кадрів».

Адже правильно! Ви готуйте потрібних мені професіоналів, а я «куплю» їх зайвою сотнею доларів і обіцянками забезпечити їх манною небесною у вигляді квартири, машини тощо. А чи посиплеться та манна — питання. Головне — заманити «курку».

На пропозицію проектантів спільно готувати фахівців для спорудження об'єктів зв'язку, оператор скромно промовчав. Готувати — невигідно, але забезпечити будівельну галузь кадрами — актуально як ніколи. Набігами на «курятники» проблему не розв'язати.

Про це, зокрема, недавно йшлося на спільному засіданні колегій Міністерства освіти і науки та Міністерства регіонального розвитку і будівництва. На ньому запропонували задіяти в майбутньому капітал приватних фірм для підготовки фахівців-будівельників. Давно пора. Щорічно із 80 тисяч випускників на державні й комунальні об'єкти йде лише кожен п'ятий. Інші — на приватних підприємствах, які жодної копійки не вклали в навчання. Ви будуєте — зробіть свій внесок, щоб одержати грамотного інженера. А затим виховуйте його для себе, не зазираючи в сусідні «курники».

Іван ІЛЛЯШ.

ЗАПИТАННЯ ВОВОЧКИ

Чи не зламали майстра?

Читали про художника Григорія Мацегору, якого виключили із спілки художників. Істинних митців, не асфальтових, у нас не густо, тому шкода майстра. Чи пише він зараз? Як йому живеться без спілки? До речі, ми аж геть не палаємо вступати колись до неї. Ми праві?

Група студентів Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури.
Київ.

Справа ваша, добродії. Як вважає професор із Запоріжжя Андрій Ткаченко, художнику не потрібна спілка, «яка знищує таланти», скрізь нашпигована пристосуванцями, заздрісниками, бездарями. Мацегора — талант від Бога. Він з тих, хто не мовчить, бачачи безлад і зловживання у регіональній організації НСХУ. За що, вважаю, і був з неї виключений. Нині скарга майстра фундаментального живопису в Європейському суді. Сподіваюся, автор 15 персональних виставок дочекається справедливого рішення. А поки що він, незломлений, активно працює **(на знімку)**. Майстерню у нього відібрали, та було б бажання — місце для станка знайдеться. Художник готується до чергової виставки в столиці. Його мрія — установити вітряк-млин на малій батьківщині, у селі Мотузівка, що на Харківщині. Макет уже діє...

Іван ІЛЛЯШ.
Фото автора.

ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Прийняли!

Учив, повторював, здавав,
Страждав, не спав, переживав,
Чекав. І ось цей час настав.
Ура! Він списки прочитав...
Знайшов. Підскочив: прийняли!
Батьки зустріли, обняли...
Тепер учись, не ледацюй!
Пиши, і слухай, і працюй.

Віолетта ДВОРЕЦЬКА.
Київ.

ШИРШЕ КОЛО

Безробіття під контролем

Спільна нарада державної служби зайнятості (ДСЗ) та Міністерства освіти і науки України «Про удосконалення співпраці державної служби зайнятості, регіональних органів управління освіти і науки щодо трудового потенціалу та розв'язання проблем зайнятості соціально незахищених категорій громадян» відбулася в Києві.

Характерною особливістю сьогоднішнього ринку праці є проблема кількісного і якісного дисбалансу між попитом і пропозицією на робочу силу.

Торік роботодавці надали службі зайнятості інформацію про наявність 2,2 мільйона вільних робочих місць.

Серед незайнятих громадян, які в 2007-му шукали роботу за сприяння служби, кожний четвертий мав вищу освіту, кожний третій — професійно-технічну, а решта (майже 40 відсотків) — повну, початкову та базову загальну середню освіту.

У будь-якому центрі зайнятості можна отримати інформацію про стан ринку праці, перспективи працевлаштування, ознайомитися із змістом професій та можливостями профнавчання, пройти тестування тощо. Торік ДСЗ надано майже сім мільйонів профорієнтаційних послуг.

Дієвою формою підтримки молоді є працевлаштування безробітних шляхом надання роботодавцеві дотацій. Протягом 2007 року в Україні у такий спосіб отримали роботу 37,4 тисячі осіб.

Інвалідам також надаються всі соціальні послуги, передбачені чинним законодавством, зокрема, з профорієнтації та профнавчання. Тільки за п'ять місяців поточного року чисельність інвалідів порівняно з відповідним періодом минулого року збільшилась на 67,7 відсотка і становила 16,4 тисячі осіб. На професійне навчання направлено 1,1 тисячі, що майже вп'ятеро більше, ніж у відповідному періоді минулого року.

■ *ФАКТ*

Київський міський голова розпорядився компенсувати витрати на навчання 1224 студентів-інвалідів, дітей-сиріт та дітей з малозабезпечених родин у міжнародному університеті розвитку людини «Україна».

Міністра-реформатора проклинатимуть сучасники і, може, лише через 20—30 років оцінять нащадки?

Збитковість, спущена «згори»

Шановна редакціє!

У зв'язку із закриттям у районі відділень поштового зв'язку в селах Діброва, Чесники, Чернів просимо вас втрутитися і допомогти в даному питанні. Листи з таким само проханням ми відправили Президенту України В. Ющенку, Прем'єр-міністру України Ю. Тимошенко, міністру транспорту та зв'язку України Й. Вінському.

На звернення Рогатинської районної ради отримано відповідь від заступника міністра — директора Державного департаменту з питань зв'язку та інформації О. Проживальського №4406/23/10-08 від 22.05.2008 р., яка глибоко вразила своїм змістом і ошелешила байдужістю щодо вирішення питання роботи поштових відділень у названих селах. Як з'ясувалося, закривають відділення через їхні збитки, які становили 690, 964 та 1245 гривень відповідно.

Нами, спільно з сільськими радами, було запропоновано низку заходів для зменшення названих сум, але, з'ясовується, для Державного департаменту з питань зв'язку та інформації 2899 грн. — це катастрофічні збитки. Також у відповіді нас інформують: «...згідно із Господарським кодексом України підприємство самостійно визначає свою організаційну структуру, встановлює чисельність працівників і штатний розпис. Незаконне втручання органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у господарські відносини забороняється».

Районна рада та органи місцевого самоврядування на місцях у своїй діяльності керуються Господарським кодексом України, знають про діяльність госпрозрахункових підприємств.

Але, правду кажучи, ми вже ситі під зав'язку тими безкінечними обіцянками високих посадових осіб держави про постійну турботу і піклування за своїх громадян, особливо в сільській місцевості. На сьогодні проблемні питання селян вимагають нового підходу і бачення їх вирішення.

Районна рада готова спільно з обласною дирекцією УДППЗ «Укрпошта» розглянути і прийняти комплексні заходи з ліквідації і недопущення збитковості даних підприємств. Висловлюємо впевненість, що наше чергове звернення буде вивчено і розглянуто на користь сільських громад.

Михайло ПОПЕЛЬ,
голова районної ради,
за дорученням депутатів райради.
Рогатин
Івано-Франківської області.

Зустріч через 55 років

У червні цього року, у стінах рідної Кузнецово-Михайлівської семирічної школи, зустрілися випускники 1953 року! Щоб приїхати, дехто з наших земляків подолав дуже великі відстані. Адже після закінчення школи життя розвіяло наші юнацькі долі від Закарпаття до Тюмені, від Кустанаю до Москви.

Ми дуже вдячні нашим старшій піонервожатій Єремєєвій Олександрі Олексіївні і піонервожатій Ляшенко Олександрі Михайлівні за те, що вони відгукнулися на наше запрошення і приїхали з Макіївки та Амвросіївського району відповідно. На жаль, за станом здоров'я не змогла бути на зустрічі наша вчителька Коржова Катерина Юхимівна, але ми знайшли можливість відвідати її напередодні. З тієї само причини не змогли взяти участь у події деякі з наших випускників, проте 16 все ж приїхали. Шкода, але не обійшлося і без втрат — шістьох однокласників уже немає з нами...

Хлібом-сіллю зустрічали нас учні школи. Ми познайомилися з приміщенням школи (новим для нас), учбовими класами, кабінетами, спортзалом та шкільною музейною кімнатою. Все побачене приємно вразило нас, ми дуже вдячні педагогічному колективу школи, який тут працює і тепер навчає наших онуків. Особлива подяка також педагогу-організатору Мартищенко Ірині Костянтинівні та бібліотекарю, керівнику шкільної музейної кімнати Кочетковій Людмилі Віталіївні за їх вклад у проведення нашої зустрічі.

У сільському будинку культури нас з вітальним словом зустріли голова Кузнецово-Михайлівської сільської ради Друшляк Ніна Василівна і керівник СБК Ануфрієва Ганна Борисівна. Всі ми дуже задоволені нашою зустріччю через 55 років, що надала нам сил, наснаги і впевненості в житті і девіз якої був «Не старіють душею ветерани — діти війни, бо ми завжди завзяті, бадьорі й молоді».

А. ПОМЄЩЕНКО,
Л. СУХОНЕНКО
та ще 6 підписів.
Кузнецово-Михайлівка
Тельманівського району
Донецької області.

Наукові пенсіонери залишилися за бортом

Ми, непрацюючі наукові пенсіонери, вийшли на наукову пенсію до 2003 року (перерахунок відбувся у 2004 році). І бачимо, як стрімко зменшуються наші пенсії порівняно з пенсіями наших колег, які виходять на заслужений відпочинок тепер. Адже ці самі пенсії у 2—2,5 разу менші від їх пенсій за рахунок швидкого зростання заробітної плати по Україні.

Крім того, якщо наші пенсії перерахувати відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», то ми практично не одержуємо ніякої доплати до них. Причиною цього є те, що галузеві наукові працівники мали невисоку заробітну плату.

Враховуючи важливість і престижність наукової праці, Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» установив призначати пенсії науковим працівникам у розмірі 80 відсотків від їх заробітної плати. Ми, непрацюючі наукові пенсіонери, тепер залишаємося низькооплачуваними пенсіонерами з причини того, що різко зросла середня заробітна плата по Україні, а наші пенсії не перераховуються.

Підвищення наукової пенсії з 1 березня кожного року, коли величина середньої заробітної плати по Україні за минулий рік зросла, згідно з частиною 2 статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» є дуже незначним і становить усього 20 відсотків темпу зростання середньої заробітної плати по України порівняно з попереднім роком.

Але ж ми своєю працею створювали науковий потенціал, який тепер використовує суспільство! Ми віддали свої знання і здоров'я нашій державі, підтримували рівень наукових розробок і впровадження їх у виробництво.

Тепер уряд у своїй програмі «Український прорив для людей, а не для політиків» узяв курс на модернізацію виробництва на основі наукових розробок і впровадження передових технологій. Базою цих реформ є також наші минулі роботи і досягнення. Одночасно з розвитком наукоємного виробництва ростуть і заробітки в галузях економіки. Але, на жаль, стрімко зростають і ціни на товари і послуги.

Для того, щоб полегшити життя непрацюючих наукових пенсіонерів і враховуючи важливість та престижність наукової праці пропонуємо:

1. Уряду України в 2008 році провести перерахунок наукових пенсій пенсіонерам, які вийшли на пенсію до 2004 року, згідно з Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 22 вересня 2006 року № 190-V, взявши за основу середню заробітну плату по Україні за 2007 рік.

2. Верховній Раді України внести в Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 22 вересня 2006 року № 190-V такі зміни:

— науковим пенсіонерам щорічно у разі, коли середня заробітна плата по Україні зросла, автоматично проводити перерахунок наукових пенсій;

— коефіцієнт заробітної плати та страхового стажу під час перерахунку наукової пенсії непрацюючим науковим пенсіонерам взяти такими, які були на час виходу на пенсію;

— під час перерахунку наукової пенсії непрацюючим науковим пенсіонерам середню заробітну плату по Україні взяти за попередній рік.

Від імені непрацюючих пенсіонерів —
Є. ТОВМАЧ (усього 22 підписи).
Київ.

ФОТО З КОНВЕРТА

— Кажете, хтось горіхи краде? Навіть не знаю, на кого й подумати...

Фото Андрія КОНСТАНТИНОВА. Запоріжжя.

НАМ ПРО НАС

Духовні цінності поступилися місцем владі та грошам

«Голос України» наша родина виписує давно і регулярно. Читаємо всі матеріали без винятку і дуже цінуємо справедливість парламентського видання. А от по телевізору дивитися зовсім нічого, особливо нам, людям похилого віку. Який канал не ввімкни — скрізь показують напівголі тіла. Вже жоден фільм або передача не обходяться без роздягань. І парадокс виходить: нам дивитися соромно, а цим «артистам» і «публічним людям» з'являтися у такому вигляді на всю країну — ні. І про що думає Міністерство культури, пропускаючи таке на екран? Хоча, чому тут дивуватися — духовні цінності вже давно поступилися місцем владі та грошам.

Ганна МИРОНОВА.

Щасливцеве
Генічеського району
Херсонської області.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА

РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

Загальними зборами засновників товариства з обмеженою відповідальністю «Тополь», ідентифікаційний номер код 13549093, прийнято рішення про самоліквідацію підприємства, протокол від 01.07.2008 р.

Товариство зареєстровано Андрушівською районною державною адміністрацією Житомирської області 29.03.1999 р. за адресою: 13432, Житомирська обл., Андрушівський р-н, с. Гальчин, вул. Корольова, б. 98.

Постановою господарського суду Запорізької області (м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) 21 липня 2008 року у справі 21/40(08) визнано банкрутом боржника — Товариство з обмеженою відповідальністю «ПСК», код ЄДРПОУ 22155246, поштова адреса: 69035, Запоріжжя, вул. Правди, б. 50, та відкрито ліквідаційну процедуру. Розрахунковий рахунок в ЗОФ АКБ «Укрсоцбанк».

Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Верещак Миколу Григоровича, ліцензія серія АВ № 158206 від 1.09.2006 року.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються (заказною поштою) Арбітражним керуючим протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 69002, м. Запоріжжя, вул. Костянтина Великого, буд. 16, кв. 16, тел. 766-29-63, м. т. 8 097 55-82-806.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-б) Постановою по справі № 24/182-б від 16.07.2008 року визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «СОЛ-ВІСТ» (адреса: 04073, місто Київ, вул. Марка Вовчка, 14; код ЄДРПОУ 34613343), і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «ГДН ГРУП» (код ЄДРПОУ 35212254, адреса: м. Київ, вул. Миколи Василенка, 7-А).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до Господарського суду міста Києва.

Господарський суд Миколаївської області Постановою від 24 липня 2008 року (справа № 2/264/08) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Титан Ко», ЄДРПОУ 35176625, м. Миколаїв, пр. Героїв Сталінграду, 113-А.

Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, оф. 72, к. т. (0512) 44-72-27.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури стосовно:

Товариства з обмеженою відповідальністю «Паркомпрон» (04053, м. Київ, вул. Артема, 37-41; код ЄДРПОУ 34927922); постанова 24/134-б від 23.07.2008 р. Товариства з обмеженою відповідальністю «Будівельний холдинг «Ампір» (03186, м. Київ, вул. Обсерваторна, 7; код ЄДРПОУ 35086495), постанова 24/133-б від 23.07.2008 р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (03110, м. Київ-110, а/с 151; ліцензія серії АБ № 176254 від 12.10.2005 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду м. Києва.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області від 15.07.2008 року по справі № 9/17, ВАТ КВП «Кірімпекс», м. Кіровоград, пр. Інженерів, 15 (код ЄДРПОУ 00308212), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Косаренко В. А. (ліцензія АВ № 158408, адреса: 25006, м. Кіровоград, вул. Острівська, б. 4, кв. 31, тел. - 8 (050) 565-74-78.

Постановою Господарського суду Полтавської області (вул. Зигіна, 1, м. Полтава, 36000) від 12.06.2008 року по справі № 7/106 визнано банкрутом відкрите акціонерне товариство «Агротехніка» (с. Устивиця, Великобагачанський район, Полтавська область, код ЄДРПОУ 03755762) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Болтіка Сергія Михайловича (ліцензія АВ № 347077 від 02.07.2007 року, адреса: а/с 1841, м. Полтава-7, 36007).

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) 19.06.08 порушив справу № Б15/190-08 про банкрутство приватного підприємства «АВЕСТА», код ЄДРПОУ 30189184 (адреса: 51400, Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Будинського, 7), р/р № 2600130171369 в філії відділення «Промінвестбанк», м. Павлоград, МФО 305556.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Шерстюка В. В., ліцензія АВ № 158413 від 16.11.06 (адреса: 49128, м. Дніпропетровськ, а/с 6566, тел. 8 (056) 7894742.

До уваги акціонерів АКБ "Укрсоцбанк" !
Правління АКБ "Укрсоцбанк" повідомляє, що до порядку денного Загальних зборів акціонерів АКБ "Укрсоцбанк", які відбудуться 12 серпня 2008 року об 11.00 годині за адресою: м. Житомир, пл. Перемоги, 6, готель "Житомир", конференц-зал, вносяться додаткові питання:

3. Про внесення змін та доповнень до Положення про Ревізійну комісію Акціонерно-комерційного банку соціального розвитку "Укрсоцбанк".

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів Банку буде здійснюватись 12 серпня 2008 року з 9.30 до 10.40 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасникам Загальних зборів акціонерів Банку необхідно мати паспорт, а також документи, які підтверджують повноваження керівника юридичної особи - акціонера Банку (витяг із статуту та документи, що підтверджують легітимність обрання (призначення) на посаду керівника, завірені печаткою юридичної особи). Уповноваженим особам акціонерів - паспорт та засвідчену згідно з чинним законодавством України довіреність на право представляти на Загальних зборах акціонерів Банку інтереси акціонера, який надав такі права уповноваженій особі. Власники привілейованих акцій не мають права голосу при вирішенні питань порядку денного Загальних зборів акціонерів Банку.

Довідки за телефонами:
в м. Києві (044) 205-45-46, (044) 205-45-48; факс (044) 529-13-07, (044) 205-45-47.

Довідково повідомляємо, що інформація про скликання Загальних зборів акціонерів АКБ "Укрсоцбанк" була опублікована в газетах "Голос України" від 27.06.08 р. № 121 та "Хрещатик" від 27.06.08 р. №113.

Правління АКБ "Укрсоцбанк"

Інформація про продаж на аукціоні земельної ділянки несільськогосподарського призначення

Продавець-Організатор: Трускавецька міська рада Львівської області.

До продажу пропонується: - земельна ділянка площею 17,8608 га, що розташована за адресою: Львівська область, м.Трускавець, вул.Бориславська, б/н, функціональне призначення - будівництво та обслуговування спортивно-оздоровчого комплексу, стартова ціна продажу 21993370,00 грн. без ПДВ, мінімальна ціна продажу відповідно до Рішення XVII сесії V демократичного скликання Трускавецької міської ради Львівської області №276 від "31" січня 2008р. становить 40000000 грн. 00 коп. без ПДВ.

Аукціон проводить - Державна акціонерна компанія "Національна мережа аукціонних центрів" в особі філії "Львівський аукціонний центр", м.Львів, вул.Ак.Сахарова,46-А. Для участі в аукціоні необхідно подати заяву та оформити необхідні документи у філії "Львівський аукціонний центр" ДАК "НМАЦ", сплатити реєстраційний внесок - 257,50 грн. в т.ч. ПДВ, гарантійний внесок - 2199337,00 грн. без ПДВ на рахунок філії "Львівський аукціонний центр" ДАК "НМАЦ" 26001000002071 у ВАТ "Електронбанк", МФО 325213, ЄДРПОУ 19335542.

Відповідно до Рішення XXI позачергової сесії V демократичного скликання Трускавецької міської ради Львівської області №361 від "27" червня 2008р. аукціон відбудеться через 30 днів з дати опублікування даної інформації, місце проведення аукціону: зал засідань Трускавецької міської ради за адресою: Львівська область, м.Трускавець, вул.Бориславська,2. Прийом заяв закінчується за три робочі дні до проведення аукціфону. Початок аукціону о 11.00. год. (реєстрація учасників аукціону з 10-00 год до 10-40 год).

Переможець аукціону відповідно до Рішень №276 від 31 січня 2008р. XVII сесії V демократичного скликання, №361 від 27 червня 2008р. XXI позачергової сесії V демократичного скликання Трускавецької міської ради Львівської області зобов"язується сплатити:

- кошти за виготовлення технічної документації на земельну ділянку в розмірі 74000,00 грн.;
- втрати сільськогосподарського виробництва в розмірі 65004,00 грн.;
- витрати, пов'язані з підготовкою та проведенням аукціону.

З питань ознайомлення з майном, подачі документів для участі в аукціоні, розрахунків та для отримання іншої додаткової інформації звертатись у філію "Львівський аукціонний центр" ДАК "НМАЦ" в робочі дні з 11.00. до 13.00. год. та з 14.00. год до 16.00.год. за адресою: м.Львів, вул.Ак.Сахарова,46-А, телефони: 8(0322)970541, 8(0322)970540, або у Трускавецьку міську раду Львівської області за адресою: Львівська область, м.Трускавець, вул.Бориславська,2, телефон: 8(03247)66024.

Ліквідатор ПМП «Пассат» Захарченко І. В. (ліцензія серія АВ № 081053 від 19.05.2006 року) повідомляє про продаж за конкурсом майна підприємства банкрута ПМП «Пассат», код 20724473, адреса: м. Севастополь, вул. Льотчиків, 3, 99057, р/р 26006255794001, в СФ КБ «Приватбанк», МФО 324935, а саме:

— вертоліт МІ — 14 ПЖ, державний № 74035, 1980 року випуску, вага пустого вертольоту — 8800 кг., максимальна польотна вага — 14000 кг., висота польоту — 4000 м., дальність польоту — 970 км., швидкість польоту — 230 км/год., залишок льотного ресурсу — 1000 год., вертоліт знаходиться на аеродромі Юхарина Балка, м. Севастополь. З майном можна ознайомиться за місцем його знаходження щоденно з 9-00 до 17-00. Для ознайомлення звертатись до ліквідатора ПМП «Пассат». Початкова ціна продажу — 250 тис. умовних один. (в еквіваленті — грн.).

Для реєстрації участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну цінову пропозицію організатору конкурсу Захарченко І. В. на адресу: — 54052, м. Миколаїв, пр. Октябрський, 325/4, кв. 53. Прийняття заяв на участь у конкурсі закінчується за сім днів до початку проведення конкурсу. Конкурс відбудеться 02.09.2008 р., о 14 год. в приміщені Управління Пенсійного фонду України в Гагаринському районі м. Севастополя за адресою: м. Севастополь, пр. Героїв Сталінграду, 56. Гарантійний внесок у розмірі 1% від початкової ціни реалізуємого майна для реєстрації учасників конкурсу перераховується на р/р: 26006255794001 в СФ КБ «Приватбанк», МФО 324935, ОКПО 20724473. Довідки за телефонами: (0512) 352268, 80679996467. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі — продажу з ліквідатором ПМП «Пассат».

Шановні члени Всеукраїнської громадської організації «Ліга захисту прав землевласників і землекористувачів «Земля України»!

Всеукраїнська громадська організація «Ліга захисту прав землевласників і землекористувачів «Земля України» (місцезнаходження: м. Київ, вул. Народного ополчення, 3, офіс 413) повідомляє про скликання позачергового з'їзду Ліги з метою вирішення питання про реорганізацію та покращення діяльності Ліги, який відбудеться 20.08.2008 р. об 11:00. за адресою: м. Київ, вул. Народного ополчення, 3, офіс 413.

Реєстрація учасників буде проводитися 20.08.2008 р. з 10:00 до 11:00 за адресою: м. Київ, вул. Народного ополчення, 3, офіс 413.

Довідки за телефоном: 8 (044) 270-31-75.

Господарський суд Запорізької області (вул. Шаумяна, 4, м. Запоріжжя, 69600) Ухвалою від 19.12.2006 р. відкрив провадження по справі № 19/198/06 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Кам'янсько-Дніпровське хлібоприймальне підприємство» (71300, Запорізька область, м. Кам'янка-Дніпровська, вул. Усачова, 3, ЄДРПОУ 25478151, р/р 26005001000176 в ЕФ ВАТ Банк «Біг Енергія», МФО 313764, ЗКПО 25478151). Ухвалою від 14.07.2008 р. Господарський суд Запорізької області припинив ліквідаційну процедуру, передбачену статтею 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», ухвалив перейти до загальної процедури банкрутства ВАТ «Кам'янсько-Дніпровське хлібоприймальне підприємство» та ввести процедуру розпорядження майном боржника. Розпорядником майна призначено Забродіна Олексія Михайловича (ліцензія АВ № 307207 від 18.01.2007 р., адреса: м. Запоріжжя, а/с 6335, тел. (061) 220-73-78). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Вважати недійсними бланки полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів з №№ ВА/840367- ВА/840373, ВА/840378-ВА/840416; спеціальні знаки до цих полісів з №№ СН/326280-СН/326287, СН/326293-СН/326329; брошури полісів медичного страхування від'їджаючих закордон з №№ ПЗК0000007965-ПЗК0000008044; бланки договорів страхування наземного транспорту № 000246836-00024851; бланки договорів страхування майна №№00024857-00024871; бланки договорів страхування від нещасних випадків №№00024852-00024856.

ВАТ СК "Укргазпромполіс".

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 22.07.08 р. по справі № Б-39/57-08 Будинкоуправління № 3 квартирно-експлуатаційного відділу м. Харкова (61072, м. Харків, вул. 23 Серпня, 4, код 22993119, р/р. 26002830148550 у ХФ АКБ Укрсоцбанк, МФО 351016) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Чаговець Т. П. (61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 16.01.2008 р. по справі № Б-31/206-07 дочірнє підприємство "Будмеханізація" ЗАТ "Харківтрансбуд" (код ЄДРПОУ 30865192, місцезнаходження: 61080, м. Харків, вул. Естакадна, 1) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Чобота О. А.

Кредитори мають право заявити свої претензії до підприємства-банкрута в місячний строк з дня публікації цього оголошення. Претензії надсилати ліквідатору на адресу: вул. Данилевського, 38, м. Харків, 61058 тел.(057)705-09-16.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 17.07.2008 р. по справі № Б24/248-08 Товариство з обмеженою відповідальністю «БЕРІНГ» (ЄДРПОУ 34775548, м. Дніпропетровськ, вул. Жуковського, буд. 1) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Чернілевську Ірину Володимирівну, т. 340950, поштова адреса: м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, буд. 32. Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б):

1. Постановою від 27.11.2007 року по справі № 15/886-б, визнано банкрутом Приватне підприємство «Юніверс» (01010, м. Київ, вул. Московська, 7, код ЄДРПОУ 31839743) та відкрито ліквідаційну процедуру;

2. Постановою від 17.12.2007 року по справі № 15/893-б, визнано банкрутом Державне виробниче підприємство « Техенерго»(01001, м. Київ, вул. Городецького, 11-В, код ЄДРПОУ 25406387) та відкрито ліквідаційну процедуру;

3. Постановою від 18.07.2008 року по справі № 43/304, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю « Кларіта « (01042, м. Київ, вул. Івана Кудрі, 26, код ЄДРПОУ 30634182) та відкрито ліквідаційну процедуру;

Ліквідатором банкрутів призначено Лецкана В'ячеслава Львовича (ліцензія серії АБ № 271494 від 26.10.05 р., 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16в, кв. 42).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

2 серпня в Україні невелика хмарність, без опадів. Вітер північний, північно-східний, 5—10 м/с, в Криму та Приазов'ї поривчастий. Температура вночі 9—14°, вдень 23—28°; у південній частині та на Закарпатті вночі 11—16°, на узбережжі морів до 20°, вдень 25—30°; в Карпатах вночі 6—11°, вдень 16—21°.

ЦЬОГО ДНЯ, 1 СЕРПНЯ

❑ **1778.** У Гамбурзі (Німеччина) утворено перший у світі ощадний банк. ❑ **1908.** Народився партизанський командир Олександр Сабуров. ❑ **1913.** Померла Леся Українка. ❑ **1918.** Спалахнули Ніжинське та Сквирське збройні повстання проти німецьких окупантів. ❑ **1975.** У Гельсінкі глави 35 країн світу підписали Заключний акт Наради з безпеки і співробітництва в Європі. ❑ **1977.** У Києві відкрито Будинок художника. ❑ **1990.** В СРСР набув чинності закон "Про пресу та інші засоби масової інформації", який, зокрема, скасовував цензуру. ❑ **2005.** На Київському залізничному вокзалі відбулася презентація швидкісного поїзда Київ—Москва та телеміст між обома столицями.

РЕМОНТ У ДОМІ

Підвісна стеля

Як елемент інтер'єру підвісні стелі з'явилися в Україні декілька десятиліть тому і відтоді користуються успіхом. Але не лише з естетичних причин. Такі стелі позбавляють від необхідності перманентного ремонту тріщин, що виникають унаслідок усадки фундаменту; поліпшують звукоізоляцію квартири; перешкоджають накопиченню пилу. Ну і, зрозуміло, приховують електропроводку, помилки будівельників і назавжди захищають голови господарів від штукатурки, що сиплеться. Спочатку підвісні стелі робили з дерев'яних рейок або пластин, листів гіпсокартону і деяких інших матеріалів, що мала в своєму розпорядженні вітчизняна будівельна промисловість. Це було непросто і вимагало неабияких зусиль, часу та навичок. Однак з появою сучасних матеріалів і технологій усе змінилося. Сьогодні підвісна стеля не екзотика і не привілей обраних. Її нескладно зробити навіть своїми руками.

Основа стелі — решітка з дерев'яних планок 30х5 мм, до якої кріпляться декоративні стельові плити. Їх установка — найтрудомісткіша частина роботи, оскільки потрібно свердлити в бетонному перекритті декілька десятків отворів під шурупи, а потім за допомогою прокладок забезпечувати горизонтальне розташування планок, компенсуючи нерівності стелі. Зрозуміло, що одному кріпити дерев'яні планки незручно, тому в роботі потрібна допомога когось з домашніх або друзів. Після того, як стелю розділено на квадрати, справа йде набагато швидше.

Декоративні пінопластові плити 500х500 мм (на ринках їх пропонують безліч, найрізноманітніших орнаментів і забарвлень) приклеюють до планок встик швидковисихаючим клеєм. Вибір таких клеїв також досить широкий, продавець підкаже, який саме використовувати краще. По суті, роботу на цьому можна вважати закінченою. Можна цілком приховати стики спеціальною мастикою під колір плит, а можна інакше: набити поверх стиків декоративні рейочки, які також продаються на ринку.

Щоб зробити стелю в кімнаті площею 16 м2, знадобиться трохи більше восьми годин. А всю квартиру, включаючи кухню, коридор і ванну кімнату, можна обладнати підвісними стелями за дві суботи і дві неділі.

Досвідом поділився Володимир ЗОЛОТОВ.

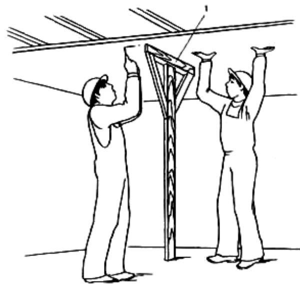

Фото з сайту www.story-mart.ru.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Доглядаємо за шкірою обличчя

КОСМЕТИЧКА

Вік не шкодує нікого — навіть на найпрекраснішому обличчі з'являються промінчики зморшок і пігментні плямки. Та все ж кожній жінці хочеться мати красивий і молодий вигляд, незалежно від віку. Догляд за старіючою шкірою обличчя має свої особливості і передбачає послідовне застосування трьох типів косметичних засобів — очищуючих, живильних і омолоджуючих.

Перша стадія догляду за будь-якою шкірою обличчя — це її очищення. До речі, цей процес відбувається і природним шляхом: у епідермісі, поверхневій частині шкіри, клітини нижніх шарів постійно пересуваються вгору, до зовнішнього «краю», при цьому відбувається їх ороговіння, воно поступово відмирають і у вигляді прозорих невидимих лусочок відлущуються з поверхні шкіри. Час, за який кожна клітина проходить свій шлях від «глибин» шкіри до її поверхні, — 7—10 днів. Саме з таким інтервалом косметологи радять застосовувати скраб — суміш крему-маски з крихітними частинками речовини, що очищає. Скраб не лише очищає шкіру від забруднення, а й допомагає їй ефективно позбутися від ороговілих клітин. Його втирають круговими рухами в шкіру і залишають на 3—5 хвилин на обличчі, а потім змивають великою кількістю води, після чого наносять живильний або зволожуючий крем. Обмін речовин у шкірі та її кровопостачання після застосування скрабу поліпшуються, тому інші косметичні засоби діють на неї ефективніше.

Однак варто пам'ятати, що очищення скрабом підходить далеко не всім: його не рекомендують при порушеннях обміну речовин, авітамінозах, хронічних запальних процесах.

Після того, як шкіру очищено, наступний етап — її живлення. Вибір живильного крему залежить від типу шкіри. Обов'язково прочитайте напис на упаковці: для сухої, жирної, нормальної або комбінованої шкіри. Креми з написом «для всіх типів шкіри» краще відкласти вбік. Змішувати різні креми теж не рекомендується — поєднання компонентів із протилежною дією може призвести до непередбачуваних результатів.

До живильниж кремів додають рослинні олії, які пом'якшують епідерміс, підвищують його еластичність, мають ранозагоювальну дію. Дуже добре, якщо в живильному кремі міститься кераміди — речовини, що проникають у простір між клітинами шкіри і підвищують її пружність. До багатьох кремів додають мікроелементи: кальцій, наприклад, зміцнює сполучну тканину, а магній прискорює пересування речовин через мембрани клітин і сприяє кращому засвоєнню живильних компонентів крему.

Фото з сайту www.cosmomir.ru.

Широко використовуються в косметиці морепродукти і морські водорості. Відомо, що омолоджує клітини шкіри акулячий хрящ, жир моржа, молоки риб. Екстракти або порошки з висушених водоростей входять до складу багатьох сучасних засобів для догляду за шкірою. Їх сприятлива дія пояснюється тим, що водорості багаті біологічно активними речовинами, мінеральними солями і металовмісними сполуками. Все це нормалізує водний і сольовий обмін шкіри, що старіє, робить її пружнішою. Порошок бурих водоростей прискорює процеси розщеплення жиру, а синьозелених — покращує регенерацію та утворення нових клітин шкіри, має захисну і зволожуючу дію.

Ганна АЛЕКСАНДРОВА, кандидат біологічних наук.

У пригоді стане яблучний оцет

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Це — дуже добрий антисептичний засіб. У цьому, до речі, вже давно переконалися прихильники нетрадиційної медицини. Тож народні цілителі у разі стрептококової ангіни, наприклад, рекомендують розвести 1 чайну ложку яблучного оцту в склянці теплої кип'яченої води і полоскати цим розчином горло що години. При завершенні процедури варто один—два рази проковтнути розчин, щоб добре знезаразити задню стінку горла. Таким способом можна позбутися ангіни за 24 години.

www.ati.com.ua

Народна медицина здавна використовувала яблучний оцет для боротьби з лишаями: стригучим, оперізуючим. Для цього слід поливати ним уражене місце або прикладати до нього змочену оцтом полотняну серветку чотири рази протягом дня і ще тричі вночі.

З огляду на те, що яблучний оцет (а точніше калій, що міститься в ньому) регулює водний обмін в організмі, доцільно вживати його у разі надмірних сльозоточивості чи виділень з носа.

Пацієнтам, у яких сльозяться очі, я раджу додавати у склянку води 1 ч. ложку яблучного оцту та 1 краплину розчину йоду, пити цю суміш раз на день під час їжі протягом 2 тижнів. За потреби слід провести ще один курс. А для підтримання ефективності таке лікування треба практикувати двічі на тиждень у чітко визначені дні, приміром, у вівторок і п'ятницю. Цей засіб допоможе позбутися й хронічного нежитю. Варто при цьому дотримуватись деяких обмежень у дієті: не вживати цитрусових, а вироби з пшеничного борошна замінити на житні і кукурудзяні.

Яблучний оцет є ефективним проти ожиріння. Навіть фахівці-дієтологи поділяють мою думку, що коли при кожному прийомі їжі щоденно пити 2 ч. л. яблучного оцту (звісно, розведеного у воді), то через рік доведеться купувати одяг на розмір менший.

Дмитро ЛІСОВИЙ, народний цілитель.

САД І ГОРОД

У серпні збираємо насіння

У серпні в саду відбувається багато змін. Частина рослин ще зацвітають, деякі — закінчують цикл вегетації, а інші вже плодоносять.

Головне — не пропустити час збирання насіння для наступних посівів. Адже виростити гарну рослину або смачні овочі з власного насіння особливо приємно. Тільки не забудьте залишити небагато насіння в насіннєвих головках для птахів. Таким рослинам, як наперстянки, мальви, незабудки, мак, можна «дозволити» розмножуватися самосівом, якщо це не суперечить планам садівника. Після закінчення сезонної вегетації можна викопувати і ділити цибулинні (нарциси, тюльпани, гіацинти, іриси та ін.)

Не обходьте ділянку, де посаджена полуниця, — тут також потрібно попрацювати. Вкоренiть потрібну кількість вусів рослини, а решту регулярно видаляйте, щоб не виснажувати її.

Вже можна живцювати теплолюбні рослини, які хочеться зберегти до наступного сезону — пеларгонії, фуксії, сальвії тощо.

Настав час і для придбання нових цибулин рослин, які цвітуть навесні, купівлі насіння на наступний рік (під час літнього розпродажу насіння можна придбати за півціни). Не забудьте перевірити, що нового і цікавого з'явилося в садових центрах і каталогах.

Звичайно, особливої турботи й уваги потребують ті рослини, які продовжують цвісти. Наприклад, щоб продовжити час цвітіння кал, їх необхідно добре поливати і підживлювати доти, доки листя не почне жовтіти. Кали потребують дуже багато води під час росту і цвітіння, оскільки є болотними рослинами.

Ніна ГУЖВА.

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1920

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4820094010046